

EFORTURI SPORITE ÎN CONTEXTUL UNUI MAREȚ PROGRAM

Programul național privind dezvoltarea zootehniei în perioada 1970-1980, dezbătut și elaborat în cadrul Plenarei C.C. al P.C.R. din 17-19 martie 1970, fundamentează științific nivelul și specificul dezvoltării producției zootehnice în această perioadă, stabilind totodată căile și mijloacele concrete pentru realizarea planificată a sarcinilor privind această importantă ramură productivă.

Una din trăsăturile caracteristice ale acestui mareț program o constituie sarcina orientării în organizarea producției de bază (carne, lapte, ouă), cu precădere pe principiul concentrării și al specializării producției zootehnice în întreprinderi mari de tip industrial, capabile să asigure producții ridicate, ieftine și de calitate.

O altă trăsătură caracteristică și care reprezintă un substanțial ajutor material și tehnico-organizatoric pentru cooperativele agricole, o constituie indicația trecerii la sistemul de asociere a mai multor cooperative pentru organizarea de mari întreprinderi zootehnice intercooperatiste (complexe de vaci, complexe pentru creșterea și îngrășarea porcilor, îngrășătorii de taurine, îngrășătorii de miei) ca și cooperarea C.A.P.-urilor cu unele întreprinderi agricole de stat, în scopul organizării unor asemenea mari întreprinderi cu caracter industrial și de o deosebită eficiență economi-

Conf. ION FIȘTEAG

Prodecanul Facultății de zootehnie

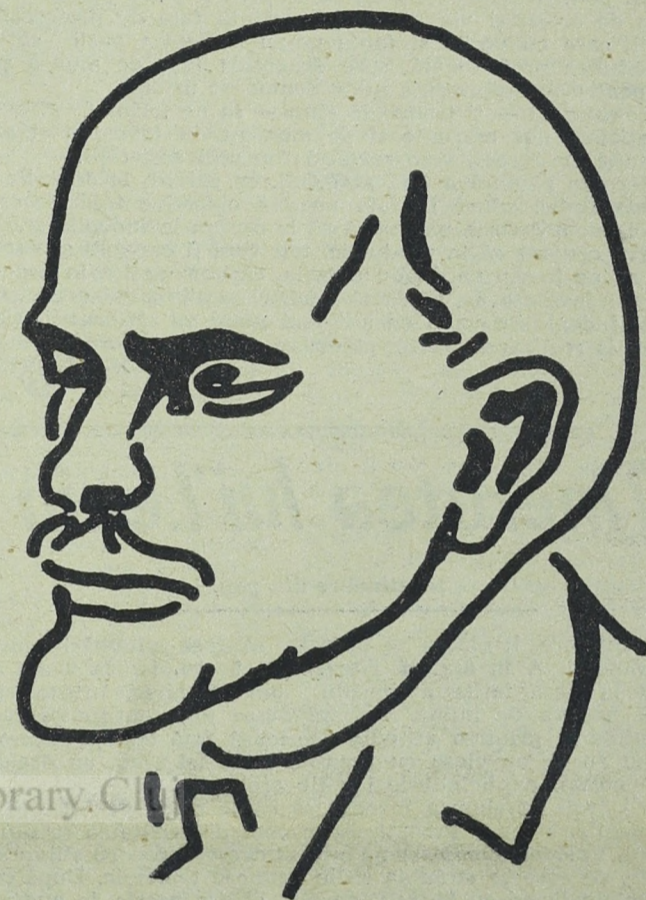
co-productivă. Pentru realizarea în condiții optime a programului zootehnic stabilit se prevăd măsuri și mijloace concrete privind asigurarea bazei tehnico-materiale necesară, în care scop s-a aprobat un volum considerabil de investiții, ca și credite substanțiale ce se acordă C.A.P.-urilor pentru construirea complexelor zootehnice industriale, ca și pentru dezvoltarea actualelor secții zootehnice ale acestora.

În cursul dezbaterilor care au avut loc în plenară, participanții au arătat, pe drept cuvânt, că una dintre cauzele determinante ale rămânerii în urmă în sectorul producției zootehnice a constituit-o și lipsurile manifestate în pregătirea și competența cadrelor de specialitate în domeniul creșterii și al apărării sănătății animalelor. Apreciind justetea acestei critici, trebuie subliniat și faptul că realizarea marețului program este condiționată în mare măsură de pregătirea, competența și capacitatea profesională a specialiștilor privind apărarea sănătății animalelor și organizarea științifică a producției zootehnice, prin aplicarea realistă și eficientă a celor mai noi tehnologii de creșterea și

apărarea sănătății animalelor, în strinsă corelare cu specificul, mijloacele și condițiile cadrului nou și favorabil asigurat dezvoltării zootehniei noastre socialiste.

Trebuie reținut apoi că, în paralel ne revine și sarcina realizării unei cotituri radicale în concepția și în orientarea activității de cercetare a cadrelor didactice și a cercurilor științifice studențești, — sarcină care, după cum a arătat în mod clar tov. N. Ceaușescu, Secretarul General al P.C.R., trebuie axată și orientată în direcția studierii și a rezolvării principalelor probleme ridicate de cerințele practice, menite să ducă la rezolvarea problemelor determinante ale progresului continuu în zootehnia noastră, prin organizarea științifică a producției și a tehnologiei acesteia.

Fată de obligațiile ce derivă din cele de mai sus pentru învățământul zootehnic și medical — veterinar, al cadrelor didactice, cit și studenților ne revin deopotrivă sarcini deosebite pe linia studierii și rezolvării problemelor izvorite din necesitățile practicii înaintate și cu deosebire, pe linia formării unor specialiști de înaltă competență profesională, hotărâți și capabili să participe și să contribuie cu pricepere și devotament la îndeplinirea marețelor sarcini stabilite prin Programul național pentru dezvoltarea zootehniei și a producției animaliere în patria noastră.

Tineretea lui Lenin

Valoarea operei teoretice și practice a lui V.I. Lenin este imensă și cu rezonanțe profunde în conștiința contemporaneității.

La o sută de ani de la nașterea sa, Lenin este printre noi prin ideile sale actuale și mereu tinere. Se cuvine în asemenea momente aniversale să ne reamintim și câteva crimpes din viața și opera acestui mare geniu.

Vladimir Ilici Ulianov s-a născut la 10 (22) aprilie în orașul Simbirsk de pe malul marelui fluviu Volga. Părinții săi s-au străduit să dea o educație multilaterală celor șase copii, să facă din ei oameni harnici, cinștiți, onesti și sensibili față de nevoile poporului. Nu întâmplător toți copiii familiei Ulianov au deveni revoluționari.

Volodea Ulianov era un băiat zburdalnic, vesel și plin de viață, pasionat după jocurile zgomotoase, care cereau

(Continuare în pag. 2)

Din cuprins:

- Din activitatea cercurilor științifice studențești pag. 10
- O întrebare, mai multe răspunsuri și câteva probleme de rezolvat pag. 4
- Și-au atins „parțialele” scopul? pag. 8
- Citeva minute cu artistul emerit Gh. Leahu, directorul Teatrului de Stat „Matei Millo” pag. 9
- Festivalul studențesc Timișoara 1970 pag. 8

Tînăra generație, o uriașă energie

Să vorbești despre tineret este un lucru plăcut pentru toți cei ce pun în discuție această temă. Tineretul este o realitate umană, pentru care, în toate timpurile, a existat o preocupare a societății. Rostind cuvîntul „tineret” trebuie să se înțeleagă că în realitate el prezintă o gamă largă de probleme și de profunde aspirații creatoare. Tineretul prin elanul și combativitatea lui, prin generoasele sale idealuri reprezintă un factor activ în dezvoltarea societății. Fără anacaj într-o activitate creatoare în știință, economie, învățămînt, cultură, tineretul contribuie la realizarea progresului social, la înfăptuirea obiectivelor fundamentale ale

societății socialiste.

(Cu mîndrie putem spune că în tineretul nostru se observă o deplină maturitate și un înalt spirit de răspundere. În sprijinul acestei afirmații vine constatarea că tineretul nostru este angajat în viața politică, este integrat în lupta pe care clasa muncitoare, tărînimea și întregul popor o duc pentru progres, pentru pace și socialism. Aceste obiective sînt însăși ratiunea rezistenței și activității tineretului nostru.

Călăuzit de P.C.R., tînăra generație din patria noastră, respectînd cu strictețe principiile și obiectivele politicii partidului, acționează cu devotament și hotărîre pentru tra-

ducerea acestora în viață, făcînd ca România Socialistă să se afirme cît mai mult ca un factor tot mai activ, în cadrul comunității internaționale, să cunoască o dezvoltare viguroasă pe calea civilizației și progresului social.

„Avem un tineret minunat” — spunea Secretarul general al partidului — și noi, generația de azi, vom confirma aceasta prin convingerea neșrămutată că trebuie să răsplătim efortul multilateral ce se face pentru formarea noastră și că trebuie să aducem contribuții majore în fîurirea viitorului fericit al întregului nostru popor.

TRAIAN DEMENESCU

CUVINTE CU ADÎNCI SEMNIFICAȚII

În curînd, mai precis peste cîteva luni, o nouă promoție de medici veterinari, promoția '70, va părăsi amfiteatrele pentru a se integra în cîmpul muncii.

După 5 ani de muncă organizată, continuă, un nou eșalon de specialiști veterinari se îndreaptă spre noi „amfiteatre”, cele ale producției.

La acest eveniment, în sufletul nostru al absolvenților, se nasc două sentimente contradictorii: unul de nostalgie, pentru anii studenției, cu toate bucuriile și emoțiile acestei

Recunoștință și mîndrie

perioade unice din viața noastră, iar pe de altă parte, un sentiment de împlinire a unui vis ce a devenit realitate, de satisfacție morală și mîndrie profesională. Zic, mîndrie profesională pentru că, după părerea mea fiecare dintre noi trebuie să fie pătruns de acest sentiment, care ne face să ne simțim mîndri de meseria aleasă, să fim convinși că într-adevăr, cei cinci ani de studii, au contribuit la formarea unui profil profesional, au contribuit la formarea personalității noastre.

Nostalgia despărțirii de băncile facultății care ne-a hrănit moralicește se îmbină armonios cu recunoștința noastră sinceră pentru toate cîte s-au făcut pentru noi, pentru condițiile de studii și viață, cu recunoștința față de profesorii noștri, care cu vorba și fapta ne-au îndreptat pașii spre perfecțiunea profesională, spre dragostea față de muncă și care pentru noi reprezintă pilde demne de urmat.

De vom ști — și trebuie să știm — să ne ferim de atracția satisfacerilor mărunte și de moment, în favoarea celor mărețe și de durată, vom reuși să fim utili societății.

Recenta plenară a C.C. al P.C.R. cu privire la dezvoltarea zootehniei, aduce în fața noastră obiective înălțătoare, iar noi avem datoria patriotică să le ducem la îndeplinire.

Sînt convins că în producție, toți vom fi capabili și vom reuși să ne facem pe deplin datoria, că vom aplica în practică cele învățate de la dascăli noștri și că satisfacția sarcinilor îndeplinite va fi cu atît mai mare cu cît contribuția noastră la realizarea acestor obiective va fi mai substanțială.

GODEANU ION
Anul V. M.V.

Tineretea lui Lenin

(continuare din pag. 1.)

multă mișcare, îi plăcea să innoate, să facă plimbări lungi cu prietenii. A învățat să citească la 5 ani, iar la 9 ani a intrat în clasa întâia a liceului din Simbirsc. Învăța cu multă trageră de inimă, distingîndu-se prin aptitudini remarcabile și printr-o atitudine serioasă față de învățatură, trecînd an de an în clasa cu premiul întâi. Își ajuta cu dragă inimă colegii explicîndu-le lecțiile grele.

Vladimir Ulianov a început să caute calea de eliberare a oamenilor muncii. Pregătindu-se pentru activitatea revoluționară, Volodea manifesta un interes deosebit pentru științele sociale, pe care se străduia să le studieze temeinic. După ce a terminat liceul cu Medalia de aur, el s-a înscris, în august 1887, la Facultatea de științe juridice a Universității din Kazan. Aici Vladimir Ilici a intrat în legătură cu studenții progresiști animați de idei revoluționare.

La începutul lunii decembrie 1887 a fost exclus din universitate și arestat pentru activitate revoluționară. Lui Vladimir Ilici i s-a fixat domiciliu forțat în satul Kokushino din gubernia Kazan. „Se pare — își amintea Lenin mai tîrziu — că niciodată în viața mea... n-am citit atît cit am citit în anul de după trimiterea mea din Kazan la țară. Citeam fără întrerupere, din zori și pînă noaptea tîrziu”. După un an i s-a dat voie să se înapoieze la Kazan fără însă a fi admis și la universitate. Acum în contact cu cercurile revoluționare ilegale din Kazan Vladimir Ilici a început să studieze temeinic operele lui Marx și Engels.

În anul 1889, Vladimir Ilici s-a mutat împreună cu familia din Kazan în gubernia Samara, unde a locuit patru ani și jumătate. Aceștia au fost ani de studiu încordat. A continuat să studieze intens operele lui Marx și Engels și să se ocupe mult de învățarea unor limbi străine, în special a celei germane. Vara, el se retrăgea într-un colțisor umbros, pe o alee deasă de tei, unde se aflau o bancă și o masă. „După ceaiul de dimineață se ducea acolo, încărcat de cărți, cu atîta punctualitate, de parcă l-ar fi așteptat un profesor sever. Acolo netulburat de nimeni, își petrecea timpul pînă

Au trecut așadar cinci ani ....

Cinci ani de luptă continuă cu noi înșine, cu greutățile inerente începutului de drum; cinci ani de veșnică goană după adevăr; cinci ani, în care sîntem convinși că fiecare din noi a căutat să-și valorifice, cu cît mai mult efort, capacitatea de muncă; cinci ani, pe care noi colegii, i-am petrecut uniți de același țel, aceeași năzuință — dorința de a deveni specialiști capabili și demni de înaltele sarcini ce ni se vor încredința; cinci ani în care, dvs. iubiți profesori, ați fost întotdeauna aproape de noi; cinci ani în care ne-ați împărtășit mereu din tainele științei și ale bogatei dvs. experiențe; cinci ani în care ne-ați dat tot ce ați avut mai bun, călăuzindu-ne pașii stingaci pe drumul afirmării. Sînt cinci ani în care, de la catedră sau mai aproape, ne-ați inițiat în tainele profesiei minunate pe care am ales-o; și în care ne place să credem că v-am produs mai multă bucurie decît amărăciune, iar dacă n-a fost întodea-

O mărturisire... un angajament

una așa, n-a fost din reaua noastră voință.

Au trecut așadar cinci ani... după care viselor noastre le sînt larg deschise porțile spre viitor în care, cu multă dăruire și elan vom face totul pentru a nu vă înșela așteptările; ani după care, ajunși la capătul unui drum lung și anevoios trebuie să ne despărțim. Finalul acestui drum, înseamnă de fapt, începutul unei noi ascensiuni a generației noastre către viitor.

Despărțirea noastră este numai aparentă. Este numai aparentă, pentru că o despărțire ca a noastră conține în ea făgăduința unei regăsiri.

Dvs., iubiți profesori, pentru strădaniile din orele de curs, laborator și seminarii, vă adresăm acum la despărțire, cu toții, mulțumiri și vă asigurăm că simburile înțelepciunii dvs. găsind teren prielnic, va da roade bogate. Vă dorim din suflet sănătate, fericire și succese mari în munca dvs. nobilă, cu generațiile care ne succed.

Nu vom uita ceea ce-ați făcut cu atîta dragoste pentru noi. Vă vom păstra mereu o caldă prezență și vie amintire.

MARTOIU AUREL
Agronomie V.

la ora trei, cînd lua masa”, scrie în amintirile sale Anna Ilinicina. Vladimir a știut să îmbine studiul perseverent cu recreația: îi plăcea gimnastica, plimbările, muzica instrumentală și vocală, șahul, patinajul. Îi plăcea mult glumele și risul și-i molipsea pe toți cu optimismul și entuziasmul său tineresc.

Într-un an și jumătate, Vladimir Ilici a studiat singur întregul program universitar prevăzut pentru patru ani. În 1891 el și-a trecut în mod strălucit examenele la Facultatea de științe juridice a Universității din Petersburg, obținînd diploma de gradul întâi.

În 1892 Lenin a organizat la Samara primul cerc marxist ai cărui membrii studiau operele lui Marx și Eng. ls și propaga activ marxismul. Încă de pe atunci el uimea pe membrii cercului prin profundele sale cunoștințe, prin convingerea sa fermă și prin priceperea de a căștiga adepti. „În acest om de 23 de ani — scrie în amintirile sale unul din membrii cercului — se îmbinau în mod minunat simplitatea, delicatețea, dragostea de viață și înflăcărea pe de o parte, cu seriozitate, profunzimea cunoștințelor, o impecabilă consecvență logică, claritate și precizie în raționamente și definiții, pe de altă parte”.

Anii petrecuți la Samara au avut o mare însemnătate pentru activitatea ulterioară a lui Lenin. A fost perioada în care a acumulat forțe pentru a se avînta pe calea largă a luptei revoluționare. Aici și atunci s-au format și s-au cristalizat definitiv convingerile sale comuniste.

Ne oprim nu întimplător cu relatările biografice la vîrsta de 23 de ani a marelui Lenin, invitînd pe studenții noștri să reflecteze și să învețe, să învețe să devină oameni capabili să rezolve marile probleme ale construirii socialismului și comunismului.

Momentul aniversării a 100 ani de la nașterea lui Lenin este un prilej pentru generația noastră ca în scurgerea timpului, să soarbă puteri din înțelepciunea trecutului, să le proiecteze spre viitor.

Titan în sensul cel mai autentic al cuvîntului, prin complexitatea preocupărilor și măreția realizărilor teoretice și practice Lenin este una din figurile dominante ale secolului nostru, prin creația sa spirituală prezentă în problematica epocii în acțiunile ei mari, în faptele revoluționare ale schimbării lumii.

Redacția

TRAIAN COSTI

Îl vezi adesea grăbit, cu un rebus între vai-și-amar și jefelit sub braț (probabil același număr), înalt, uscățiv, jumînd grăbit, țigară după țigară. Dacă întrebî pe cineva, ceva despre el, nimeni nu știe nimic mai mult decît atît: e student. Atît? Da, atît, de altfel lui însuși îi ajunge atît. E mulțumit că a ajuns pînă aici. La o discuție în tramvai, în stradă, magazin sau oriunde poate fi auzit, repetă cu mîndrie „... și noi studenții...” La casă, întrebă, flegmatic și parcă supărat „... cu reducere nu aveți?”

Aș fi vrut să-l opresc, să stau cu el de vorbă pe ai ales că toți colegii afirmă că e un tip interesant. Cînd i-am propus,

Întîmplări adevărate

mi-a pus grijuliu mîna pe frunte și mi-a recomandat un medic.

Iar fiindcă îi eram băiat simpatic mi-a promis să nu „pună gașca” pe urmele mele. Cred și eu „ăla de la Centrală” cu ceilalți trei și cu „gagi de la Sinaia” și... Așa că am renunțat să mai insist asupra autografului, după ce maestrul mi-a amintit cele de mai sus. Mă întrebă apoi dacă am înțeles. Ce să-nțeleg? A! să nu spun de unde face rost de motivări, sau povestea cu tur-tururile. Nu, nu spun. Cum? S-a aflat? Bine asta a fost o ultimă mîncare de pește.

A doua zi îl văd mergînd la fel de molatic, însă mai trist ca de obicei. În căutarea rebusului, privirile-mi alunecară nedumerite pe un geamantan.

El cu geamantan? Dar unde se duce?

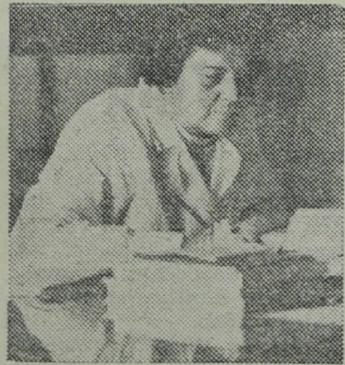
L-am întrebat și... mi-a răspuns „la Centrală s-o fac lată, m-au dat ăștia afară”. Da. Ce simplu: „m-au dat ăștia afară”.

Abia mai tîrziu am aflat tristul sfîrșit al „omului cu rebus”. A fost implicat în mai multe acțiuni nedemne de un student; dintr-o dată „micile” furturi se abătuseră asupra lui, iar portarul de la cămin, veni și el cu caietu-i blestemat, citi toate însemnările nocturne despre acest „nu prea curat la cap” student. Și cum o nenorocire nu vine niciodată singură, secretariatul refuză motivarea absențelor dovedind motivările false.

Diagnosticul fusese afișat „ermaticul din institut...”

În sfîrșit — mi-am pus șeful grupei și-a luat inima în dînti. Numai el știa totul mai bine.

Am înțeles și raza de lumină ce s-a ivit pe chipul lui atunci. Răsufloși usurat dar amintîndu-mi de părintii lui, am rămas pe gînduri.

IN MEMORIAM

muncitori ceferiști, a urmat cursurile școlii normale din Blai. Între anii 1949-1953 a fost studentă la Facultatea de agronomie din Cluj, situîndu-se printre colegii fruntași la învățatură. După absolvirea facultății se încadrează cu avînt în activitatea profesională, lucrînd direct în producție pînă în februarie 1956, cînd devine cadru didactic la I.A.T., unde funcționează pînă în ultimele zile ale vieții. Între timp își făurește un cămin model și dă viață la doi copii pentru care devine în egală măsură mamă, pedagog și prieten.

Timp de 14 ani asistenta

REGHINA OPREA a fost colaboratoarea și colega de muncă a colectivului de botanică. În toți acești ani, pregătindu-se conștiincios și dovedind calități pedagogice alese, încrustate pe un fond sufletesc imaculat, a desfășurat o activitate didactică și de educație în rîndul studenților al cărui exemplu va rămîne viu în conștiința noastră. Asistenta s-a bucurat atît de aprecierile conducerii cît și de stima și respectul studenților, pentru că a împletit în modul cel mai fericit activitatea educativă — pe care a abordat-o multilateral — cu munca profesională.

În mod asemănător a abordat și activitatea științifică, contribuînd, alături de cadre didactice cu experiență, la rezolvarea a numeroase probleme de specialitate. Rod al acestei munci neobosite, adesea de totală dăruire, sînt numeroasele lucrări științifice publicate, între care cele de fenologie, fitocenologie și chorologie se înscriu pe primul plan. Toate acestea, miile de coale de herbar cu specii recoltate de pe întreg cuprinsul Banatului, din îndrăgitul ei Ardeal sau din îndepărtata Dobroge, demonstrează con-

vingător că asistenta REGHINA OPREA și-a făcut pe deplin datoria.

Afel și-a, înțeles menirea așa a conceput rostul vieții asistenta REGHINA OPREA și spre cinstirea memoriei sale și mîngîierea familiei, așa de crunt lovită de soartă — pe care o părăsește atît de prematur — a dat tot ce a avut mai bun în propria-i ființă, societății sale. Toate acestea dau o strălucire nouă figurii și așa deosebit de luminoasă a kolegei noastre și astfel bătaiele inimii oprite de forța trîznului, ce neîndurător a smuls-o dintre noi sînt zaplinite de realizările sale; vînta-i pămîntescă efemeră continuă prin opera ce ne-o lasă, luminînd munca generațiilor viitoare.

PROBLEME ACTUALE ALE AGRICULTURII NOASTRE

La ora actuală este deja cunoscută noua formă de organizare a muncii în cadrul C.A.P., se știe și faptul că hotărârea a fost luată ca o necesitate a concentrării și specializării producției, și de-a înălțura veriga intermediară între specialist și producție.

În acest sens am adresat tov. ing. Nicoară Valeriu Directorul Direcției agricole județene Timiș citeva întrebări care credem că vor trezi interesul cititorilor revistei noastre.

Vă rugăm să ne dați câteva lămuriri cu privire la deosebirea ce există între brigada din trecut și ferma de azi.

— În condițiile dezvoltării și modernizării bazei tehnico-materiale, organizarea rațională a producției și a muncii are un rol hotărâtor în întărirea economică a cooperativelor agricole. Ea are ca scop folosirea deplină și chibzuită a formației de muncă și a mijloacelor de producție în vederea creșterii producției, a productivității muncii și îmbunătățirea situației economico-financiare.

Formele de organizare a producției și a muncii trebuie să asigure crearea premizelor materiale, necesare ridicării eficienței economice a activității unității și trecerii treptate la aplicarea principiului gestiunii economice interne. În toate sectoarele de activitate ale cooperativei.

În organizarea formațiilor noi de producție, din cooperativele agricole, se urmărește îndeplinirea treptată a procesului de profilare, concentrare și specializare a producției agricole. Ferma spre deosebire de brigadă se organizează în cadrul cooperativei agricole ca unitate de producție ce funcționează pe principiul gestiunii economice interne, căreia i se atribuie baza materială necesară realizării sarcinilor de producție și livrare. Ferma are independență operativă în sensul că odată planul de producție — livrare, celtelui și venituri — aprobat, șeful de fermă își conduce activitatea direct cu toată răspunderea, toți cei care lucrează în fermă subordonându-i-se pentru realizarea sarcinilor aprobate de adunarea generală și angajate de conducerea cooperativei în fața acesteia.

Având în vedere specificul județului nostru, posibilitățile intensificării producției și asigurării cadrelor necesare,

care este în județul nostru stadiul organizării pe ferme a sectorului de cultură de câmp, cunoscând faptul că la majoritatea C.A.P. acestea se mențin încă la organizarea muncii pe brigăzi?

Convorbire cu tov. ing. Valeriu Nicoară director adjunct al Direcției agricole județene Timiș

— În județul nostru încă din acest an s-au organizat în 4 cooperative ferme vegetale și anume în C.A.P. Dădăști-Vechi, Sinicolaul Mare, Comloșul Mare și Nerău. Pe baza experienței acestora pe măsura asigurării bazei tehnico-materiale și a cadrelor necesare, se vor extinde și în celelalte unități din județul nostru;

În lumina lucrărilor Plenarei U.N.C.A.P. și M.A.S. și având în vedere interesul deosebit pe care îl manifestăm ca viitori specialiști, apare inevitabil întrebarea: în viitorii ani cu cât va crește numărul specialiștilor în unitățile cooperatiste de pe teritoriul județului nostru?

— Până la sfârșitul anului 1970, numărul specialiștilor la C.A.P. din județul nostru va crește cu încă 30 de ingineri și medici veterinari. Menționăm că unitățile C.A.P. din județul Timiș comparativ cu alte județe sunt încadrate cu un număr apreciabil de specialiști.

Vă rugăm să ne spuneți câteva cuvinte referitoare la noile forme de retribuție în C.A.P. la diferența dintre noțiunea de zi de muncă și cea de normă de muncă ca element de bază.

— Noile forme de retribuție a muncii în C.A.P. asigură respectarea principiului socialist al repartitei veniturilor după cantitatea și calitatea muncii depuse, corespund gra-

dului de dezvoltare a unităților agricole cooperatiste, diversității condițiilor din cooperative, elementelor noi de progres pe care le solicită organizarea modernă a procesului producției agricole.

Începând cu anul 1970 în C.A.P. s-au aplicat următoarele forme de retribuție:

retribuirea în natură și bani; retribuirea numai în bani; retribuirea procentuală din producția sau din veniturile realizate;

tizarea utilajelor mecanice s-a făcut pe secții în funcție de volumul de lucrări necesar în cadrul fiecărei cooperative. Existând o secție de mecanizare în cadrul fiecărei cooperative, se asigură o mai bună folosire a mijloacelor mecanice în scopul executării la timp și de calitate a lucrărilor agricole. De asemenea secția de mecanizare ca sector mecanic al C.A.P. execută reparații la utilajele agricole proprietatea unităților pe care le deservește

Cum coordonează ing. șef

Formele de retribuție în natură și în bani sau numai în bani se pot aplica, pe bază de tarife interne, pe norma de muncă, pe unitatea de produs sau la 100 lei producție obținută. Evaluarea condițiilor și calității muncii depuse de membrii cooperatori se face direct în expresie valorică pe bază de tarife, renunțându-se astfel la ziua-muncă.

Plenara Consiliului Uniunii Naționale a C.A.P. din 22-23 decembrie 1969, pe baza hotărârilor Congresului al X-lea al P.C.R., a hotărât perfecționarea formelor de normare și retribuție a muncii în C.A.P. întrucât normele de muncă folosite în trecut nu au fost stabilite pe baze reale și puteau fi depășite cu ușurință. Vechile norme având două limite, în multe cazuri s-au folosit limitele inferioare ale normelor recomandate, din care cauză cooperatorii efectuau un număr redus de ore pe zi, ceea ce a dus la neexecutarea la timp a lucrărilor cu urmări nefavorabile asupra creșterii producției și a veniturilor membrilor cooperatori.

Cite secții de mecanizare cu caracter permanent s-au înființat la nivelul cooperativei de producție din județ și dacă până la ora actuală puteți trage o concluzie asupra eficienței acestei măsuri.

În fiecare cooperativă agricolă de producție s-a înființat o secție de mecanizare. Repar-

de secții de fermă?

— Secții de fermă sunt subordonați inginerului șef al cooperativei agricole de producție, de la care primește dispoziții tehnice asupra măsurilor ce trebuie aplicate. Cu sprijinul ing. șef, șeful fermei întocmește planul de producție și economic al fermei. În baza cărui acesta își va desfășura activitatea pe principiul gestiunii economice interne și programul măsurilor necesare realizării sarcinilor de plan. Șeful fermei prezintă ing. șef necesarul de lucrări mecanizate ce trebuie executate de secția de mecanizare pe întregul an și pe campanii, pe baza cărui se repartizează tractoarelor și mașinilor agricole care vor deservi permanent ferma. De asemenea informează săptămânal pe ing. șef asupra modului în care au fost duse la îndeplinire sarcinile stabilite în săptămâna respectivă și prezintă programul de lucru pentru săptămâna viitoare pe care îl definește cu sprijinul ing. șef care corelează acțiunile și măsurile dintre fermă și sector.

Vă rog să ne enumerați câteva obiective intercooperatiste realizate și de perspectivă:

— Obiective intercooperatiste realizate:
— serele intercooperatiste Lovrin pe 10 ha;
— magazin intercooperatist Timișoara, cu plan de desfacere pe anul 1970 de 20 milioane lei;
— serele solarii Timișoara 10 ha;
— serele solarii Boldar 10 ha;
— serele solarii Gotlob 10 ha;
— serele solarii Jimbolia 10 ha;

— Obiective intercooperatiste în perspectivă:
— Complexul de creșterea porcilor Peciu Nou pentru 30.000 capete;
— Complexul avicol Gluc pentru 36.000 capete;
— Îngrășătoria de miei Topolovăț pentru 10.000 capete;
— Complexul Avicol Șag pentru reproducție.

— Suprafața amenajată pentru irigații la sfârșitul anului 1970 va fi de 8.051 ha, iar suprafața desecată în județ va fi de 416.073 ha, din care în anul 1969, la sectorul cooperatist o suprafață de 22.931 ha.

Dintre obiectivele importante menționăm desecarea zonei Aranca, prin execuția rețelei secundare și terțiare din C.A.P.-urile aferente. În suprafață de 2.500 ha.

Vă rugăm să faceți câteva aprecieri asupra responsabilității și contribuției specialiștilor în lumina noilor hotărâri.

— Ca reprezentant al statului în cooperativa agricolă de producție, specialistul are datoria de a sprijini consiliul de conducere și pe președintele în alegerea, adaptarea și aplicarea celor mai potrivite măsuri, care să asigure o dezvoltare și consolidare continuă a fiecărei unități, sporirea eficienței în toate ramurile și sectoarele și realizarea în întregime a activității de producție și economică încredințată de adunarea generală a cooperativelor.

Realizat de Aurel Paraipan

Plan măreț de colaborare armonioasă a pământului cu apa în cîmpia de vest a țării

Înțelepciunea poporului a cristalizat cum nu se poate mai bine, însemnătatea deosebită a pământului ca factor al producției agricole în unele expresii ca: „Ocupă-te întâi de pământ și pe urmă ridică ochii spre nori” sau „Jubește florile dar nu ignora pământul care le-a dat” ș.a.

Din acestea ca și din multe altele rezultă datoria noastră de a face totul pentru ca pământul să fie gospodărit cu cea mai mare grijă și ajutor să sporească mereu caracterul, respectiv puterea sa de producție.

Dacă ne referim la cîmpia de vest a țării, trebuie să recunoaștem însă, că există în această privință o situație care face să răsună adevărate semne de alarmă. Ca să înțelegem mai bine această situație, este necesar să știm că în remurile îndepărtate apa era tot stăpînitoare pe întreg cuprinsul actualei cîmpii ale Banatului, Aradului, Crișurilor și Someșului.

Cu timpul apa s-a retras, datorită unor fenomene naturale legate de evoluția pământului, la care s-a adăugat mai

Prof. Dr. doc. șt.
C. V. Oprea

apoi munca omului generată de nevoia de pământ de cultură ajungându-se la situația de astăzi.

Dacă ținem seama de cele ce s-au petrecut pe aceste meleaguri, nu-i nici o exagerare în comparația pe care o facem afirmând că în partea de vest a R.S.R., întocmai ca și în Olanda pământul cultivat astăzi, este în cea mai mare parte rezultatul muncii omului.

Mărturie sînt miile de km. de diguri care împiedică revărsarea apelor râurilor la viiturile sălbatice, de canale de evacuare a apelor de inundații de pe sute de mii de ha, lucrările de regularizare a debitului unor cursuri, acumulările și irigațiile pe suprafețe din ce în ce mai mari.

Toate acestea se referă la cele peste 1.750.000 ha. situate în cîmpia din partea de vest și care reprezintă 18,5% din terenul arabil al țării.

Cu tot volumul mare de lucrări de îmbunătățiri funciare ce a fost executat, situația de astăzi ne obligă să recunoaștem însă că nu s-a înălțurat decât într-o măsură redusă lupta aprigă între apă și pământ ce se desfășoară în această parte a țării.

Efectele acestei lupte sînt cele oglindite de suprafețele de teren, încă destul de întinse, amenințate și supuse inundațiilor în anii cu ploi abundente, ca și în acele cazuri prada fenomenelor de degradare, pînă la distrugere, prin eroziune și sărăturare.

Cele peste 500.000 ha supuse eroziunii de pe care au fost cărate peste 700.000.000 tone din stratul fertil și cu aceasta multe milioane de tone de substanțe hrănitoare pentru plante, ca și suprafața de 175.000 ha soluri sărăturate, slab sau total neproductive, 700.000 ha lăcoviști, soluri cu exces de umiditate ș.a. nu reprezintă oare adevărate semne de alarmă pentru agricultura din cîmpia de vest a țării?

Si poate mai bine decît toate cele arătate, media scă-

zută a producției agricole obținută aici, este cea care înfățișează mai fidel condițiile naturale grele cărora trebuie să le facă față agricultura din cîmpiile menționate.

Fără a reduce din însemnătatea eforturilor și realizărilor din trecut, demne de toată considerațiunea trebuie să recunoaștem în același timp că în fața agriculturii din cîmpia de vest a țării se află încă marea problemă de împăcare a pământului cu apa.

Din înfruntarea vrăjmașă a acestora se produc în multe părți pe teritorii adesea restrînse, cele mai contrare procese: inundații, excese de umiditate, secetă, sărăturare, eroziune ș.a.

Acestea sînt aproape întotdeauna într-o astfel de învîlmășală încît face ca plantele semănate să iasă învinse.

Dacă luăm în considerare că fără apă nu poate fi concepută rodnicia pământului, apare și mai de neînțeles situația existentă în cîmpia de vest.

Iată de ce a fost imperios necesar să se acorde în Programul național de extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare și de gospodărirea apelor în R.S. România în perioada 1971-1975 o mare atenție acestei părți a țării.

În legătură cu aceasta se cuvine remarcat faptul că prin lucrările prevăzute să fie executate, se urmărește deopotri-

vă refacerea echilibrului strict al naturii și completarea sistemului de armonizare a relațiilor între apă și omînt, pentru ca aceasta să poată fi însoțită și înmîit, în condițiile cîmpiei de vest.

Apărarea împotriva inundațiilor și îndepărtarea excesului de umiditate pe cca 300.000 ha, extinderea irigațiilor pe 40.000-50.000 ha, ameliorarea sărăturilor și combaterea eroziunii solului pe multe zeci de mii de ha, acumulările de apă pentru atenuarea viiturilor și irigații, înfățișează limpede tabloul acțiunilor de sprijinire a agriculturii de aici. În același timp ele reprezintă prin amploarea lor, o îndrăzneată măsurare a puterii omului cu natura vitregă de astăzi din cîmpia de vest pe care dorim să o apropiem și să o corectăm, pentru că să ne fie mai darnică. Dacă celor arătate vom adăuga, cum se cuvine și celelalte pîrghii de sporire a producției agricole: mecanizarea, îngrășămintele, ierbicidurile, insectofungicidele, soiurile valoroase de plante și mai presus de toate munca noastră a tuturor făcută cu pasiune nu se poate să nu reușim să însănătoșim întinsele suprafețe de pământ din cîmpia de vest a țării, care zac de atîta amar de vreme

(continuare pag. 4.)

"De ce atîta lipsă de interes din partea colegilor pentru comunicările științifice?"

De ce colegii care prin munca ce o desfășoară în facultate pe linie de asociație, ar trebui să fie în fruntea participanților, se sustrag de la asemenea acțiuni?

Cum se face că nu era prezent nici un activist din Consiliul A.S. pe facultate?"

Iată câteva întrebări care dau de gînd și al căror răspuns am dori să-l aflăm din paginile revistei "Agraria"

D.M.A.

"Cerem ca în coloanele revistei "Agraria" să se prezinte acest aspect negativ, să fie aspru criticați toți cei ce nu vor să se încadreze în activitatea muncii noastre universitare"

R.I.

Dragi colegi, la prima vedere citind aceste rînduri veți fi surprinși neînțelegînd rostul lor. Explicația este foarte simplă cu toate că de fapt e mai complicată decît vă închipuiți.

Totul a plecat de la "Ședința de Comunicări Științifice" care trebuia să aibe loc la Facultatea de Agronomie pe data de 9 aprilie, orele 17 în amfiteatrul 2.

După cum bine știim cu toții, aceste ședințe de comunicări științifice au devenit în ultimul timp acțiuni adînc ancorate în preocuparea de cercetare a studenților din institutul nostru. Cu toate acestea putem afirma, spre regretul nostru, că ultima acțiune de acest fel nu și-a atins scopul.

În rîndurile ce urmează nu căutăm justificări acestui eșec, ci motivele care l-au determinat și în acest scop, pentru autenticitate ne-am adresat celor 10-12 participanți care se aflau în sală.

Din discuții au reieșit clar câteva aspecte pe care încercăm să vi le redăm întocmai.

favorabil nu le-a permis să se deplaseze la facultate. De acord cu obiecțiunea, dar ce ne pot spune în acest sens totuși colegii noștri care în tot acest timp erau prezenți în sala de lectură a facultății?

Multe răspunsuri pe care le-am primit au avut un caracter caustic, dar nu și ino-

se acupă mai mult de mobilizare fără ca să dea exemplu. În această privință credem că intră în competența Consiliului A.S. pe facultate să dea răspunsul cel mai potrivit.

"În ce măsură va reuși un student să prezinte o lucrare științifică, dacă nu a asistat cel puțin o dată la co-

legele moastre:

"Cine este vinovat? Putem invinui asociația? Da! Pentru că la atribuirea unor stimulente indiferent sub ce formă, ar trebui să se țină cont în primul rînd de participarea studenților la diferite activități"

Cum își justifică absența de la ședință, membrii cercului științific de organizare S. și Economie agrară — direct interesați în problemele ridicate prin referatele planificate?

Cum justifică toți membri celorlalte cercuri științifice și toți activiștii (nu puțini la număr) Asociației Studențești?

Sedința s-a aminat. Vom avea oare o participare asemănătoare la viitoarea ședință?

E timpul ca fiecare student, fiecare activist să se gîndească mai serios la datoria ce-i revine.

Găsim că sistemul informațional-vizual, respectiv anumitul putea fi afișat cu câteva zile mai repede.

De asemenea nu ar fi rău dacă la aceste ședințe ar fi antrenat un număr mai mare de studenți din anii III și IV.

Concluziile și sugestiile se pot trage cu ușurință, iar în privința întrebărilor deocamdată ne oprim aici. Rămîne ca în continuare Consiliul A.S. pe facultate să rezolve cele câteva probleme ridicate, de a căror obiectivitate nu ne îndoiim.

Nu fi trist, dragă colega, sint ferm convins că acest "eșec" nu va reuși să întineze frumoasa tradiție încetățenită în institutul nostru.

AUREL PARAIPAN

O întrebare, mai multe răspunsuri și cîteva probleme de rezolvat

Interlocutoarea noastră, studenta M.V. anul III, ne mărturisește următoarele:

"Imi închipuiam că sala va fi plină ca de obicei. Mă gîndeam cum mă voi strecura neobservată (întîrziase puțin) spre a nu deranja atîtea persoane atente la cea ce se expune. Cu regret am rămas uimită, cînd am văzut în sală doar 10-12 studenți

Situația este într-adevăr sub toată critica. Chiar azi s-au distribuit bilete la teatru, chiar azi vorbeam de cereri de tabără, așa răspundem noi grijii ce ni se acordă, ajutoarelor pe care le primim?"

Dintre cei cu care am vorbit au fost și unii "înțelegători" gîsîndu-le colegilor absenți o scuză în faptul că timpul ne-

portu. Dintre acestea cel mai semnificativ pare a fi cel semnat de M.V.

"Nu știu care-i cauza, dar cînd se acordă bilete la teatru, filme, diferite manifestări culturale, studenții din anul nostru ca: Mateuș Nicolae, Pantea Ioan, Stancu Ion, Bodescu Ioan, Maticiu Costache, Sanda Ladislau și în sfîrșit încă cîțiva care au sau nu funcții în A.S., primesc bilete, iar alții sint buni numai pentru a participa la muncă patriotică, atenua studențească, comunicări științifice, simpozioane etc.

Venind la ședința de comunicări științifice mă așteptam să-i văd și pe colegii mei: Velih Ventel, Pușcă Iulian, Măceșan Dimitrie și alții care

să renunțe la un parțial după ce a învățat? Să se sperie de un examen parțial? Atunci care să fie totuși cauza? De unde au apărut teama și neîncrederea? Orice fenomen are o cauză; trebuie să existe un "ce" la care nu găsim răspuns. Oare acest nou mod de susținere a examenelor nu cere și o metodă nouă? Oare biletele acelea, pe care două sau trei puncte cer o rezolvare, să nu mai satisfac așteptările studenților?

Sau poate aceste rezultate în urma parțialelor să fie totuși de bun augur, avînd în vedere nouitatea lor?

MATEEVICI PETRU

Sintem la începutul anului 1945 înscris cu litere nemuritoare ale istoriei în viața poporului român, un an în care lupta revoluționară, înregistra creșteri vertiginoase, un an în care vechiul și noul se înfruntau îndrîjiți. Tensiunea glorioasă august '44 avea să se resimtă cu aceeași intensitate și spre sfîrșitul iernii care abia îl precedase. Acum după ce eu cîteva luni în urmă, temelia viitorului a fost zidită cu atîtea sacrificii, poporul își alinia din nou forțele în vederea schimbărilor profund innoitoare de mai tîrziu, schimbări atît de necesare. A venit apoi acel 25 februarie 1945 cînd simbolicul sfîrșit de iarnă a împins timpul spre primăvară, spre un semn nou de hotar ce a fost 6 Martie. Ziarele cu paginile îngălbenite de mersul grăbit al vremii vorbesc cu elogiul despre acest "6 Martie" o zi istorică, într-o Romînie în care totul spunea cu hotărîre — fără frîși — împotriva lor!, în

Sau poate aceste rezultate în urma parțialelor să fie totuși de bun augur, avînd în vedere nouitatea lor?

MATEEVICI PETRU

Sintem la începutul anului 1945 înscris cu litere nemuritoare ale istoriei în viața poporului român, un an în care lupta revoluționară, înregistra creșteri vertiginoase, un an în care vechiul și noul se înfruntau îndrîjiți. Tensiunea glorioasă august '44 avea să se resimtă cu aceeași intensitate și spre sfîrșitul iernii care abia îl precedase. Acum după ce eu cîteva luni în urmă, temelia viitorului a fost zidită cu atîtea sacrificii, poporul își alinia din nou forțele în vederea schimbărilor profund innoitoare de mai tîrziu, schimbări atît de necesare. A venit apoi acel 25 februarie 1945 cînd simbolicul sfîrșit de iarnă a împins timpul spre primăvară, spre un semn nou de hotar ce a fost 6 Martie. Ziarele cu paginile îngălbenite de mersul grăbit al vremii vorbesc cu elogiul despre acest "6 Martie" o zi istorică, într-o Romînie în care totul spunea cu hotărîre — fără frîși — împotriva lor!, în

Pagini de neuitat

care vechile rînduiri mergeau încet dar sigur spre inevitabila pierire; o zi în care se consumau ultimele drame ale războiului antihitlerist.

În dimineața acestui 6 martie cu puțin timp înainte de începerea manifestației din București (manifestație la care au participat peste 800.000 de oameni ai muncii din Capitală și din întreaga țară) pentru a cere instaurarea guvernului democratic cînd batalioane ale formației de luptă patriotică s-au îndreptat în mod demonstrativ spre Piața Națiunii, regele a semnat lista noului guvern prezidat de dr. Petru Groza, patriot de seamă, eminent om politic și de stat. Cîteva zile mai tîrziu, la 22 martie 1945, avea să fie legiferată reforma agrară, înlăpuită apoi de masele revoluționare țărărimii sub conducerea P.C.R. Reforma a dus la desființarea moșierimii ca clasă, întărind și sporind încrederea maselor țărănești în lupta și țelul clasei muncitoare. Chiar unele cercuri burgheze din străinătate recunoșteau deschis că guvernul de la 6 Martie se bucura de sprijinul larg al poporului și de prestigiu pe arena internațională. Ministrul de externe englez Anthony Eden, la 30 martie arăta: "sint lipsite de temei informațiile după care noul guvern român ar fi nereprezentativ și nu ar merita sprijinul aliaților".

Ecoul marilor manifestații din martie 1945 a culminat în acea zi de 6 martie, împregîndu-se în timp, pentru a-l trăi din nou azi, miine, și în fiecare dată de 6 martie. Efervescenta revoluționară a acestei zile o simțim și o trăim fiecare. Ea rămîne o zi care nu se poate uita, în care credem.

COSTI TRAIAN

Și-au atins „parțialele” scopul?

Ne-am propus o reflectare, în urma consultării unui tabel final ce oglindea examenele parțiale la Facultatea de Agronomie, și nu putem trece sub tăcere noianul gîndurilor exprimate sau șoptite de mulți prin multe locuri. Să încercăm să elucidăm misterul acestui mecanism, ale cărei angrenaje au cam „scîrțîit”. Apelăm la cifre:

Au fost înscrisi la examenele parțiale un număr de 204 studenți însă s-au prezentat un număr ce reprezintă 30% din cei înscrisi.

Încercăm să lămurim cauza. Ne întrebăm care din ane are greutatea cea mai mare în această balanță a neseriozității. Cifric situația a fost următoarea:

Anul I înscrisi	87	neprezentanți	42
Anul II	49		34
Anul III	54		37
Anul IV	14		0

Credeam că tonul unei înțelegeri greșite a problemei pleacă din anii mari Tabelul e grăitor în acest sens: 14 înscrisi la anul IV și niciunul prezentat. Nu credeți că, studenți ai anului IV că ați privit „am ușor” problema? Că această glumă a dvs. a costat timpul cuiva?

Știm că apar justificări și mii de motive. E evident, trei examene și un proiect etc.

Aveți dreptate, sesiunea a fost grea, scurtă, însă să nu uităm un lucru. Semestrul întreg este o unitate a învățămîntului care dă posibilitatea pregătirii de zi cu zi. O să recurgem iar la cifre. Faptul că dintr-un număr de 77 prezențați la examen, 50% au luat acest examen, ceea ce dovedește că totuși se poate, iar cei ce învață obțin rezultate. Lucrul cel mai dureros însă constă în faptul că marea majoritate a studenților nu au fost angrenați în această formă nouă, a cărei menire credem că nu a fost îndeajuns înțeleasă sau nu a vrut să fie înțeleasă. Să încercăm să lămurim acest fenomen. Din discuțiile purtate cu grupuri de colegi am reușit să conturăm cîteva din deficiențe și, poate, din cauze.

Începem prin organizarea lor. Cea mai disputată a fost fără doar și poate data acestor examene parțiale. Prea dese modificări au permis să apară acel germene al indiferenței. Odată stabilită data exactă și apoi încă de vreo 2 ori negată, ea apoi să se revină, au derutat nu numai pe cei nehotărîți.

Procedura, adică acel sistem după multe păreri „burocratic”, a îngreunat destul de mult hotărîrea celor care aveau de gînd să dea parțiale.

O serie de colegi au dorit să dea parțiale însă numai după o anumită dată, ceea ce nu a fost posibil.

Natura acestor piedici este destul de neclară. De ce studenții buni care s-au înscris la parțiale (și scriptele o dovedesc) nu s-au prezentat încercînd să depistăm cauza, am aflat multe lucruri care la prima vedere nu merită o importanță deosebită. Astfel unele examene s-au prelungit mult mai mult decît un examen integral. Examinarea să fie cauza? Se poate însă nu credem că a avut rolul hotărîtor. Un student pregătit zi de zi și care își ia sesiunea cu „brio”

Plan măreț...

(urmare din pagina 4)

înnecate de apă sau însetate în timpul arșițelor, otrăvite de săruri sau roase pînă în mădurele lor.

Ceea ce ne propunem să facem este într-un anumit înțeles, nu numai o chirurgie ci și un fel de medicină a pămîntului pe care îl dorim cît mai sănătos și mai darnic.

Pentru aceasta este absolut necesară pe de o parte stabilirea unei strînse colaborări între cercetarea științifică, tehnica aplicată și practica de producție din partea de vest a țării în legătură cu ridicarea fertilității pămîntului agricol și gospodărirea cibzuită a apelor.

Realizările obținute de stațiunile experimentale agricole, Lovrin și Oradea, centrele Socodor, Sînmartin și Dinaș de ameliorarea săraturilor ca și cele ale Institutului Agronomic Timișoara, în legătură cu cunoașterea și inventarierea bogatelor rezerve de apă freatică și subterană pentru irigații, vor trebui să constituie coloana vertebrală a acțiunii de sporire a producției agricole de aici.

Zestrea științifică acumulată cu multă trudă referitoare la pămîntul agricol și apă, va trebui folosită cu mai multă îndrăzneală fiindcă numai astfel vom dovedi că știm să ne măsurăm puterile cu acele forțe potrivnice ale naturii pe care tot noi le-am creat.

Pregătirea și răspunderea profesională a fiecăruia din cei angajați cu mintea și cu brațul în marele progres al producției agricole ne obligă deopotrivă să ne situăm pe poziția de doctori ai pămîntului.

Cuprinși și animați de aceste gînduri sintem siguri că Programul național amintit va face să nască în mintea și sufletul celor chemați să-i dea viață, îndemnuri îmbrăcate în frumoasa haină a pasiunii și hărniciei.

FRUNTAȘII LA ÎNVĂȚĂTURĂ ÎNCADRATI ÎN DIAGRAMĂ

FACULTATEA DE AGRONOMIE

MEDIA LA EXAMENE - SESIUNEA FEBRUARIE	10,00	DAN MIRCEA		ARJOCA MARGARETA	BIRLEA VASILE CHEREJI GHEORGHE NICOLESCU GABRIEL HOMOKI IRINA		
	9,50	CIORICĂ ION CIUREL ȘTEFAN BUTAR MOISE CSORICS ȘTEFAN IVAȘCU IOAN IZVERNAR GH MANU VASILE		ALBU DUMITRU BOGZA LEONICA ROȘU NICOLAE TUDUCAN FLOARE VELIH ELENA	HOMOKI PAVEL	DANCA IOAN AMBRU AUREL ZGARCEA ELENA	
	9,00	BUDISTEANU DANUT NICOLESCU D-TRU PARAIPAN PANAIT	DAEA PETRU SUCIU TEODOR STANCA IOAN TANCO PETRU	ALISTAR LUCIA CEAPSA IOAN LOBONT RODICA MARGHESCU IOAN	MATEUȚ NICOLAE MILOTA STELIAN MOLDOVAN MARIA POPESCU V IOAN TÎRZIU ELENA VELIH VENEL	ARDELEAN PAUL BOTOS PAVEL LERCH GHEORGHE NISTOR ELENA ROZSAHEGYI IOSIF SLEY ELENA	CATANA IOAN LUCA PETRU UNGURUȘAN VASILE
	8,50	BĂLU ELENA CISMARIU GIORGEL GHERMAN ANA NĂDIȘAN ZAHARIA	MENG NICOLAE PIRVU ILIE SBÎRCIOG VASILE SUCIU IOAN STĂNOI ELENA TRIPON VASILE	BĂLOI TRAIAN CIORAI AURICA DRUTAI MARIA FOTĂSCU NICOLAE FUMOR IOAN KIRR MIHAI	BĂCANU GHEORGHE MĂCEȘANU DIMITRIE MUREȘAN VIORICA PAP ALEXANDRU PUSCĂ IULIAN RĂICI ALEXANDRA TOTA ALEXANDRU	ANDREI MARIANA DANI ȘTEFAN KEMENY IOSIF MARȚI TEODOR MEZĂ VIORICA PĂTRUC VIOREL POPOVICI VIOREL	BLAJ IOAN BALOGH IOAN BOTEZ VASILE MĂRTOIU AUREL POPA WALTER COROBAN IUSTIN DRAUCEANU NETA
	8,00	BORDEA GRIGORE BUDEA VASILE CURTEANU VERONICA DRICU MARIANA ZSOLLEI EMILIAN	LUNGU AURORA MOISE IOAN TĂNASE DUMITRU	BLAJ GHEORGHE BOCHIS IOAN GRAPFEL MARIA MATICIUC COSTACHI DRĂGHICI GRIGORE PANTEA IOAN PĂRCEA ANDREICA SIMUȚ IOAN	TOMA PETRU TOMI CĂȘTAN UTMA ADRIAN VULCIU MARIA	COVACI ILEANA GABROVEANU E GAIA EVLAVI POPOVICI NICOLAE STOICA IOAN SZOKE ALEXANDRU TUDOR DINU	MATEI IOAN PETRESCU CORNEL POPIUC IOAN ROȘU PETRU SONEA VASILE
	ANUL I	ANUL II	ANUL III	ANUL IV	ANUL V		

FACULTATEA DE MEDICINA VETERINARA

MEDIA LA EXAMENE - SESIUNEA FEBRUARIE	10,00			HERASCU VALERIAN MATICA GHEORGHE SCOBERCEA ILIE		
	9,50	COMAN EUGENIA TITEICA VASILE		FREȚOI IOSIF	FIRU VIRGIL VASI STELIAN	COSMA VASILE MOHOLEA ȘTEFAN MORARU SILVIU STANILĂ ARITINA
	9,00	CIOCAN ILIE DRUGĂ MIHAI ILIESCU VASILE MĂMUT ION SĂRĂNDAN HORIA SÎRB MIHAI	MCULIȚĂ PETRU	BOROS ENDRE IONIȚĂ TEODER SIMION ION VĂLCELEANO PETRU VICEVICI WEIDMANN MARINCOVICI ALEX MATEI GHEORGHE	DEBITA MARIA DONTA CAROL DUMA NICOLAE FUSARIU VASILE HIRTEA IOAN MILIN DUȘAN TATARU DOMNICA	CODREANU NICOLAE FITER TEODOR GODEANU ION HERBEI VICTOR CREANGĂ TRAIAN MOLDOVAN GABRIEL PERII GHEORGHE
	8,50	GHERBAN MARIA LELESCU TIBERIU OGĂȘAN PETRU POPOVICI SORIN		DUTA CORNELIA RUS MIHAI	BĂDESCU LUCIAN FLOAREȘ NICOLAE HERAC FLORIN LORDOABĂ MIHAI MICU VALERIU PĂTRUICĂ PAVEL PETRUCIAN ELENA RUSU IOAN	BELOANE ION BOHOTICS GABRIELA HOLLMAYER VASILE IOVA VASILE ISFAN TEODOR KOVACS ALEXANDRU LAZAREV GELU MLADIN MIHAI
	8,00	NOVAC NORA OLARU DUMITRU SAPTA VASILE	DRĂGILĂ SIMION	CHETRINESCU NICOLAE GALEANCU RODICA GANTĂ CARMEN MADARASZ FRANCISC MARIAN DIMITRIE NEFF ANTONIU RUICU IOAN SCHUR EDGAR FĂCEA DUMITRU TEUCEANU MIRCEA VICOL IOAN	AVRAM CICHENTIE BILLES KURT BOTAR MARIA BRINZAN VIOREL CIUREA GHEORGHE DOBRESCU C-TIN GOTIU MIRCEA	HEB VASILE ILONCA VERONICA KELCIOV BARTOLOMEU MACOMIEVICI ALEX MĂCEANU MIRCEA NEBUNU LUCIA SASU LUCIA
	ANUL I	ANUL II	ANUL III	ANUL IV	ANUL V	

FACULTATEA DE ZOOTEHNIE

MEDIA LA EXAMENE - SESIUNEA FEBRUARIE	10,00	SULTAN ȘTEFANA	GIURGIU IOAN LUCA GHEORGHE TOCUȚ VASILE
	9,50	DRIHA ANA	DILLER HELMUTH GRIGOROIU EUGENIA MOGA FLORIN NICOLICI VALERIA VOICULESCU ION
	9,00	NEDELICU IGNAT ROMĂNU MIHAIL ȘPOREA TIBERIU VEȘA DIMITRIE	FEJER IOSIF ȘFÎRLEA IOAN SZABO ȘTEFAN
	8,50	COCU VASILE DEMIAN DORINA KÖRMENDY IOSIF NAN IOAN PAUL ȘTEFAN PADEANU IOAN	GABOR MARIANA MUCULESCU NELU VARGA ILIE ZORITI MARIN
	8,00	BOGDAN MARIA MICU Ș ROMEL FRANCISC	DEMETRESCU ION MARINCU IOAN
	ANUL I	ANUL II	

Noutăți în agricultură

PRIMA COMBINĂ DE CEREALE CU TRANSMISIE HIDROSTATICĂ („Motorisation Agricole“ Nr. 239, 1968, Franța)

Combină constructorului bovovoz Kaela denumită Hydramat are următoarele caracteristici tehnice:

- lățimea de tăiere 6m
- suprafața de scuturat 4,82 m²
- suprafața de curățare 4,03 m²
- diametrul bătătorului 600 mm

Combină se impune și prin ușurința conducerii ei, transmisia hidrostatică cu un singur levier pentru relonți, accelerare fără trepte, mers înanoi și frinare.

Astfel se poate urmări cu mai mare atenție procesul de tăiere, scuturare și curățare.

Productivitatea mașinii poate atinge la 10.000 kg/h după lățimea de lucru și calitatea recoltei.

O pompă hidraulică cu debit variabil asigură toate necesi-

tățile transmisiei hidrostatoice, Combina este antrenată de un motor Diesel de 120 CP.

SEPARATOR CU RAZE X PENTRU ACCELERAREA RECOLTĂRII CARTOFILOR („Motorisation Agricole“ Nr.248 Mai 1969, Franța)

Prin echiparea unei mașini de recoltat cartofi de tip clasic cu separatorul electronic, de fabricație britanică, denumit „X-Septa“, se realizează o creștere considerabilă a productivității acesteia.

Separatorul electronic nu prezintă nici un pericol și nu necesită precauțiuni speciale, putându-se adapta cu ușurință pe cea mai mare parte a combinelor de recoltat cartofi. Separatorul distinge cartofii de pietre și bulgării de pământ grație diferenței de absorbție a razelor X, acționând apoi asupra unui separator mecanic.

Cartofii, pietrele și bulgării căzând pe o curea transportoare trec prin 16 fascicole orizontale de raze X. Fiecare fascicol luminează propria sa ce-

lulă detectoare care poate fi reglată în așa fel încât să recunoască pietrele și bulgării. Cînd sînt separate aceste materiale, detectorul trimite un semnal la un deget care coboară și lasă piatra și bulgării să cadă pe sol. Cînd cartoful traversează fascicolul de raze x nu există semnalul de acționare a degetului, care va rămîne în aceeași poziție permițînd cartofului să treacă pe un transportor.

Dacă pietrele și bulgării sînt foarte mari ei pot traversa mai multe fascicole care vor acționa asupra unui număr corespunzător de degete.

Antrenarea mașinii se face de la priză de putere a tractorului, realizîndu-se oină la 12 funcționări pe secundă ale fiecărui deget, iar suprareglarea ei este efectuată de tractorist.

În timpul încercărilor separatorul a permis recoltarea a 1,6 ha ceeace corespunde cu o cantitate de circa 22.500 cartofi. NICOLESCU GABRIEL

Nicolescu Gabriel — anul IV fac. agronomie.

Doresc ca prin faptele mele să fiu folositor tuturor.

Moraru Silviu anul V fac. de medicină veterinară.

A fi student bun înseamnă a ști să fi și un bun coleg.

Sultan Ștefana anul I fac. de zootehnie.

Important este ca în tot ce faci să pui o părticică de suflet.

RETRO ÎN ALTELE PROFE

Matica Corneliu — anul IV fac. med. vet.

Iubesc viața și munca...

Herăscu Valerian — anul IV med. vet. (media 10)

Dragostea pentru profesiune îmi este un permanent stimulent.

Bogza Leonica — studentă anul III — Facultatea de agronomie.

Participarea noastră la viața socială, activitatea din Asociația studenților ne ajută să ne maturizăm.

Homoki Irina — studentă anul IV — Facultatea de agronomie.

Buna organizare a timpului nu poate să nu influențeze pregătirea noastră profesională.

Vesa Nicolae anul I fac. de zootehnie.

Pentru viață totul trebuie pregătit cu migală, chiar dacă ai de trecut peste obstacole mari. Totul e să vrei!

Homoki Pavel — student anul IV — Facultatea de agronomie.

Prevența la cursuri joacă un rol important în pregătirea noastră profesională. Ce-o fi greu de priceput în asta?

Responsabilitatea socială primordială a colectivității studentești. a fiecărui student luat ca individ o constituie temeinica pregătire profesională, care este și trebuie să fie centrul atenției întregii activități a cadrelor didactice precum și asociațiilor studentești. În concepția programului elaborat de partid pentru perfecționarea învățămîntului superior, îmbunătățirea conținutului și structurii procesului instructiv-educativ este corelată direct cu sporirea eforturilor individuale ale fiecărui student, privit ca factor activ în aprofundarea cunoștințelor de specialitate, în desăvîrșirea formațiunii sale profesionale. Dovadă convingătoare a înțelegerii sensului profund al programului de perfecționare al școlii superioare, de către studenții institutului nostru, a înaltelor îndatoriri ce le revin, o constituie rezultatele obținute în recenta sesiune de examene, desfășurată sub semnul unei exigente sporite, a creșterii eforturilor de studiu a unui număr însemnat de tineri, preocupării sustinute a cadrelor didactice precum și a asociațiilor studentești față de pregătirea profesională. Cîțiva indicatori scot în evidență aceste eforturi și anume, proporția în care studenții s-au prezentat la examen a atins 91,68%, iar examenele au fost promovate în proporție de 74,62%.

Deosebită semnificație prezintă faptul că 74,43% din probele susținute au fost promovate cu note bune și foarte bune. Dacă încercăm să pătrundem cu această analiză mai în profunzime la nivelul unor colective de studenți mai restrînse, putem evidenția prezentarea la examene în proporție de 98,80%, la anul I de la Facultatea de agronomie, din care 97,60% la toate examenele; studenții anului II s-au prezentat în proporție de 96,67%, din care la toate examenele în proporție de 84,17%.

Studenții anului I Facultatea de medicină veterinară s-au prezentat 100% la toate examenele pe care le-au promovat în proporție de 89,54%. O situație de asemenea bună o prezintă anul IV Facultatea de medicină veterinară cu un procent de 98,50% prezență, din care la toate examenele 88,05%.

Sub raportul calității rezultatelor se pot evidenția în mod deosebit cu note peste 7 anul V, 96% și anul IV, 92,31% de la Facultatea de agronomie, anul V, 81,95% și anul IV 75,72% de la Facultatea de medicină veterinară, anul II 74,54% de la Facultatea de zootehnie.

Dacă aruncăm o privire de ansamblu asupra situației la examene observăm în general că anii mici se caracterizează prin procent foarte ridi-

cat de studenți superiori prim...

vați cu note bune și înțelegătoare a acestor studenți profesie.

Trebuie să rezultatele bune studentești au în la Facultatea de medicină veterinară de zootehnie.

Rezultatele tabil că mai festă o responsabilitate de pregătire, neîn mijlocite ale fundamentala.

În unii ani neajunsurile nașă sint conștate fășurate de a creeze o atmosferă față de nirea obligațiilor studentești, ma și delăsare, de de studenții tanți permanențic, toleranți pri denților fruntașo.

Exigentele g a studenților larg orizont atentă, critică nepromovați în prisma numărur această situație studenților nu create prin im

Consecințele tiri, pe parcurs mărul destul examenele par tatele obținute aceste examene

Toate aceste rea profesională analizate din pr asociatie și int bunățăire.

Cunoscut fi tuie o etapă

Ciurel Ștefan — an I fac. de agronomie.

Gîndurile de viitor împletite armonios cu dorința nestrămutată de a studia, duc implicit la construirea unui adevărat specialist multilateral pregătit și cu o personalitate bine definită.

Coman Eugenia — anul I med. vet. (media 9,50)

Sînt la începutul studiilor, îmi dau perfect de bine seama că mă așteaptă o muncă deosebită pentru a-mi îndeplini dorința de a deveni un bun medic veterinar — dar nu mi-e teamă.

Suciu Teodor, — student anul II — Facultatea de agronomie.

Între toate disciplinele este o strînsă legătură. Pregătindu-ne la toate, în mod egal, ne pregătim să înțelegem discipline din anii ce vor urma.

Frecot Iosif — anul III med. vet. (media 9,66)

A te găsi aici înseamnă a munci A munci înseamnă a sluji unui țel. Țelul meu e de a deveni un bun specialist, medic veterinar.

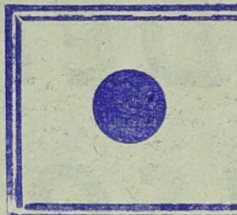

Debita Maria — anul IV med. vet. (media 9)

Modestia mă împiedică să spun lucruri mari, dar spune că doresc să fiu toare societății socialiste acest sens voi face tot stă în puteri.

ACTIVA CALITĂȚI DNALÉ

Daea Petru — student anul II — Facultatea de agronomie. Pe lângă pregătirea noastră ca specialisti: în facultate ne formăm și ca oameni. Asta e foarte important.

Lerk Anton Gheorghe — student anul IV — Facultatea de agronomie. Este important să știi cum să înveți, dar asta se învață învâțind.

Albu Dumitru anul III fac. de agronomie. Munca este izvorul succesului. Podoabele înfrumusețează chipul iar succesul este cea mai frumoasă podoabă.

...ne, iar anii
...nt de promo-
...ea ce semni-
...ră din partea
...gătirii pãtru

...cã alături de
...ele colective stu-
...au slabe. Astfel,
...nregistrat un
...ați integralisti
...Facultatea de
...III, iar la Fa-
...de z

...ază incontest-
...ți care mani-
...rșoapã de propria
...e, nele sociale ne-
...le îndatorirea
...sionalã.

...mintiți și alții,
...irea profesio-
...e munci des-
...ã, menită să
...s, de intransi-
...de la indepli-
...ceste colective
...erã de inerție
...tã, imprimată
...sional, solici-
...pului didac-
...ificată a stu-
...asociație.

...multilaterale
...etenti, cu un
...considerarea
...de studenți
...Privitã prin
...de examene,
...mare parte a
...cios condițiile
...lui instructiv.
...slabe pregã-
...reflectã în nu-
...nți înscriși la
...amã în rezul-
...prezentat la

...te în pregãti-
...trebuie atent
...lor noastre de
...rgente de im-
...strul II consti-
...încheierea cu

bune rezultate a întregului an universitar, se impun măsuri urgente și eficiente în domeniul pregătirii profesionale a studenților. Sarcina primordială a noastră, a asociațiilor studențești în acest semestru este continuarea consecventă a orientării principale a întregii activități politico-educative spre creșterea răspunderii studenților față de însușirea temeinică și sistematică a cunoștințelor de specialitate, față de studiul individual. Este momentul să se acționeze mai hotărât pentru a imprima fiecărei grupe, fiecărui an de studii un spirit de maximă exigență față de îndeplinirea obligațiilor universitare, trebuie ca organele noastre de asociație de la nivel de grupă, ani, facultăți, institut să urmărească zilnic frecvența, participarea studenților la cursuri, lucrări practice, seminarii, să se intervină operativ în cazul manifestărilor de delăsare și chiul.

În condițiile exigenței mereu crescînde față de pregătirea studenților, preocupările asociației studențești trebuie să-și găsească o diferențiere mai accentuată în funcție de problemele concrete din fiecare facultate, din fiecare an de studii. Organizațiile noastre trebuie să acorde un sprijin substanțial, să manifeste mai multă grijă și atenție față de studenții anilor I și II, nu trebuie însă slăbită munca nici cu anii superiori, hotărâtori pentru însușirea disciplinelor care profilează pregătirea de specialitate și care de multe ori furnizează surprize.

Trebuie intensificată munca în cercurile științifice studențești. Comisiile profesionale din consiliile de facultăți și institut nu coordonează cu suficientă operativitate și responsabilitate această muncă de cercetare.

În acest an, și anume în luna mai, institutul nostru sărbătorește un sfert de veac de existență. Cu ocazia acestui eveniment, noi, organizațiile studențești, toți studenții institutului, reținem să ne angajăm în obținerea de rezultate superioare în munca profesională, în activitatea cercurilor științifice, iar în comportare să dăm dovadă în toate împrejurările de o înaltă ținută.

Este necesar ca și pe viitor asociațiile studențești, împreună cu conducerile facultăților și institutului să imprime o exigență mărită față de pregătirea profesională a studenților, în deplină concordanță cu aplicarea riguroasă a măsurilor stabilite de conducerea partidului privind perfecționarea școlii noastre superioare.

Asist. SUCIU ZAHARIA
Președintele Consiliului
U.A.S. din I.A.T.

Ignită Teodor — anul III med. vet. (media 9,33)

Ești un bun specialist numai dacă i-ți iubești meseria.

Miculiță Petru — anul II med. vet. (media 9)

Idealul meu este de a deveni un bun specialist.

Scoberca Ilie — anul IV med. vet. (media 10)

...Da. Așa cred. Cred că nu se poate trăi fără să știi cine ești... de unde vii... încotru te duci...

Birlea Vasile — student anul IV — Facultatea de agronomie. Studenția e grozav de frumoasă.

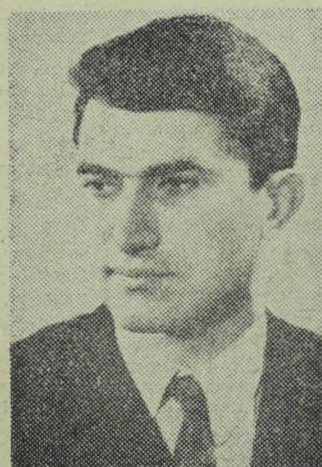
Dan Mircea — student anul I — Facultatea de agronomie. Munca de zi cu zi, cu perseverență și conștiinciozitate m-a ajutat foarte mult să obțin rezultate bune.

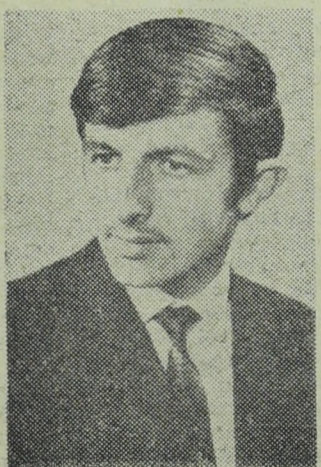
Tocu Vasile anul II fac. de zootehnie. Unind munca cu pasiunea și fantezia creatoare, va rezulta un punct de sprijin esențial în viață.

Horia — anul I med. vet. (media 9)
...epãtor în tainele profesio-
...am să caut ca printr-o
...de zi cu zi să mă men-
...rindurile studenților
...și.

Godeanu Ion — anul V med. vet. (media 8)
Indiferent de locul unde voi fi repartizat, voi căuta să aplic în practică cele învățate de la profesorii mei, cărora le port o vie recunoștință.

Cosma Silviu — anul V med. vet. (media 9.50)
Abecedarul profesiei se va îmbogăți mereu în mijlocul oamenilor, în sinul producției, în ce a fost pînă acum... o căldă mulțumire tuturor celor ce m-au instruit pînă în prezent.

Moholea Ștefan — anul V med. vet. (media 9.50)
Doresc ca în producție prin munca mea să răsplătesc străduința profesorilor mei și a tuturor care m-au ajutat să mă îmblinesc ca medic veterinar.

Mărtioiu Aurel — student anul V — Facultatea de agronomie. Pregătirea din timpul studenției mă va ajuta să fac față marilor probleme din producție. Pentru că vine și timpul cînd trebuie să pleci în producție.

FESTIVALUL STUDENTESC DE MUZICĂ UȘOARĂ

TIMIȘOARA '70

Pagină realizată de
PANAIT PARAIAN

Festivalul studentesc de muzică ușoară ediția 1970, găzduit de orașul nostru în decursul celor trei zile a demonstrat cu prisosință victoria muzicii ușoare de calitate a fost o dovadă a maturității studenților artiști, care au reușit să pătrundă esența actului artistic.

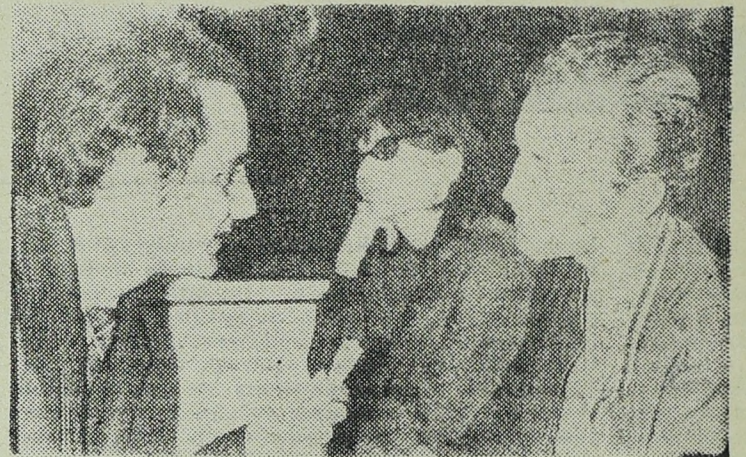
Este îmbucurător faptul că această ediție, a înlăturat intrucitivă acei exclusivism care a concentrat cităva vreme toate preocupările în jurul unui singur stil.

Am asistat la afirmarea unor formații și a unor soliști care promovează repertoriul și stiluri variate, de la beat la romanța sentimentală și de la jazz la șansonetă, cu certe reușite.

După cum spunea compozitorul George Grigoriu președintele juriului, pe scena concursului am putut urmări multe talente care dacă ar fi debutat în cadrul festivalului de la Brașov ne-ar fi reprezentat mai bine decât s-a întâmplat anul acesta.

S-au spus și se vor spune multe, s-au făcut și se vor face și mai multe lucruri în acest sens. Cert e faptul că am trăit cu toții senzația împlinirii și a succesului.

Totuși nu sintem prea exigenți dacă spunem că este loc pentru — „și mai bine” —

De vorbă cu maestrul George Grigoriu

La clubul Universității, iubitorii muzicii ușoare au avut ocazia la data de 12 aprilie să se întrețină cu maestrul George Grigoriu și compozitorul Sile Dinaicu. Problemele abordate au fost animate. În centrul discuției au stat tendințele muzicii ușoare studentești.

*Pentru revista „Agrara”
Cele mai bune sentimente și urări de
succes!*

Referindu-se la geneza cîntecului de muzică ușoară studentescă maestrul George Grigoriu, printre altele, a spus: „Crearea cîntecului de muzică ușoară studentescă este un imperativ și talentații compozitori din rîndul studențimii, ar trebui să-și facă un punct de plecare din acest fapt. Compozitorii profesioniști s-au gândit de foarte multe ori la studenți. Au scris multe cîntece, care însă nu au fost în totalitate îmbrățișate de studenți. Unul din motive pe care îl cred cel mai plauzibil este că aceste cîntece nu au reușit să se apropie de studenți, fiindcă au fost lipsite de ceea ce trebuie tinerimii: optimism, dinamism și melodism. Nici radio București nu aștiut să popularizeze creația

(Continuare în pag 12)

Mondialii vorbesc despre ei

Bine cunoscuți tuturor „băieții de zahăr” a căror melodii au făcut deja ocolul țării, au avut marea amabilitate de a ne povesti cite ceva despre ei.

Pentru început ne-am adresat inginerului Dragoș Vasiliu chitară-armonie:

— Melodiile imprimate pe disc și care v-au adus consecrarea, sint considerate ca aparținînd unui gen liric aparte. Ne-ar interesa de ce ați abordat acest gen?

D.V. — În mare măsură se datorește firilor noastre care au tîns spre acest gen. Îl iubim deoarece reușește să ne dea satisfacții deosebite. O altă explicație s-ar referi la faptul că aceste melodii datorită caracterului lor, devin foarte expresive și noi dorim să facem o muzică adevărată pe care publicul să o guste cu plăcere.

— Totuși publicul nu v-a influențat în abordarea acestui gen?

D.V. — În mare măsură aș putea spune, că noi am creiat gustul publicului pentru acest gen și nu el ne-a influențat pe noi.

— Datorită cărui fapt considerați că v-ați cucerit marea popularitate?

D.V. — Sint de părere că această popularitate despre care vorbiți nu este numai datorită interpretării și muzicii ci și în

mare măsură alegerii unor versuri din poezii clasice. I-aș aminti pe Eminescu și Minulescu.

Aceste texte clasice, atît de

cîntăm melodiile noastre precum și melodiile din repertoriul unor formații străine.

— Și acum o întrebare mai

*Toată simpatia
bibliotecii Școlii Agrare
din partea formației
MONDIAL*

mult iubite de public ne-au fost deosebit de utile fiindcă am reușit în ele ceea ce ne lipsea nouă și publicului receptiv la tot ce e frumos și de valoare. Aș mai avea de adăugat o mică paranteză, și anume că noi nu cîntăm numai melodii lente, pe versuri de clasici. Cu aceeași plăcere

delicată; Melodia „Romanța fără ecou” a fost adresată cuiuiva? Știți, există o serie de versiuni cu privire la această melodie.

D.V. — Eu personal n-aș putea să vă răspund, de asemenea nici unul din formația noastră, pentru

(continuare în pagina 12)

Din culisele festivalului

Pe laureații festivalului acum îi cunoaștem. Emoțiile au rămas undeva departe și totuși ciudat e faptul că festivalul printr-un mod sau altul continuă să trăiască în noi încă multe zile.

Aș dori să ne întorcem cu gîndul pentru cîteva momente la ceea ce a fost.

Din materialele culese de-a lungul celor trei zile, mi-am propus să spiculesc ceva ce am considerat că ar face o imagine mai completă la ceea ce a fost.

M-am gîndit să încep cu cîteva impresii asupra festivalului, culese din timpul spectacolelor.

„Am fost plăcut impresionat de organizare — ne spune studentul Sergiu Ghica din București, membru formației Choralis — cîștigătoarea premiului special acordat de juriu. Timișoara ne-a primit cu mare bucurie — spune el mai departe — ceea ce ne-a determinat să ne simțim ca acasă. Cu privire la interpretul de muzică ușoară, eu optez

pentru Elvira Pascaru din București, care m-a impresionat deosebit.”

„Mă numesc Giorgiu Ioan și sint student în Ploiești. Impresii: impresii sint multe. În primul rînd țin să spun că este o mîndrie pentru Timișoara că a găzduit acest festival. Despre organizare numai vorbe bune, timișorenii au fost la înălțimea așteptărilor în ceea ce privește acest lucru. Cu privire la formații aș avea de spus că mi-au plăcut formațiile de estradă a Bucureștiului, Clujului și bineînțeles revelația festivalului Tîrgu Mureș. Într-adevăr este o surpriză avîndu-se în vedere faptul că acest centru universitar este mic în raport cu altele. Aș dori să mai ațaug cîteva cuvinte despre formația „Choralis” — formație omogenă și de o înaltă valoare artistică.”

„Am fost plăcut impresionat de formația Dvs. — Cascada — Într-adevăr nu-și dezmințește numele, este o explozie de optimism. Păcat însă

că centrul Timișoara care numără peste 11.000 studenți s-a prezentat în general slab — continuă studenta Stela Enache din Cluj, dîndu-ne spre exemplu centrul din Tîrgu Mureș. Ne alăturăm și noi ei: păcat.

Fîind introduși într-un fel din nou în atmosfera zgomotoasă a festivalului, prezentăm în continuare cîteva interviuri luate de la cîteva premiați care la ora aceea nu erau decît simpli aspiranți. Ne oprim pentru început la membrii formației din Tîrgu Mureș.

Mă numesc Alexandru Herșcovici și sint șeful formației din Tîrgu Mureș. Referitor la climatul care domnește în formația noastră, trebuie să spun că e un climat de muncă asiduă în care tendințele de vedetism sint diluate de sentimentul colectiv. Am reușit să fim o familie unită. Despre mine aș avea să adaug că sint într-un fel veteranul festivalurilor studentești și am venit la acest festival cu dorința de a concretiza munca depusă.

Cîteva minute cu artistul emerit GHEORGHE LEAHU directorul teatrului — „MATEI MILLO” —

Zilele trecute, tovarăşul director al teatrului Matei Millo din Timişoara, artistul emerit Gheorghe Leahu a avut bunăvoinţa de a răspunde la cîteva întrebări legate de rodnică şi bogata sa activitate de artist şi de fenomenul teatral în general. Iată, pe scurt, conţinutul interviului pe care, cu amabilitatea-i binecunoscută, ni l-a acordat:

Reporter: *Tovarăşe director ne puteţi spune de unde provine numele teatrului Matei Millo? Această denumire are vreo legătură cu marele actor moldovean?*

G.L.: Nu ştiu de ce, dar, eu nu-l văd deloc moldovean. Aş spune mai degrabă marele actor român: un actor de o mare valoare, un actor al patriei, contemporan cu Vasile Alecsandri, el a pus bazele Teatrului Naţional din Iaşi şi a fost interpretul tuturor pieselor lui Alecsandri. A făcut turnee şi dincolo de munţi, prin părţile noastre: a jucat la Timişoara şi Lugoj, la Oraviţa şi Arad şi în alte localităţi din Banat şi Ardeal. Înainte noi ne numeam Teatrul de Stat Român şi ni s-a părut pleonastică denumirea din mai multe puncte de vedere. Pe de

lui Petculescu; ca să nu mire cum cred că ar fi mirat, dacă teatrul nostru s-ar fi numit deodată Teatrul Petculescu...

Rep.: *Ce ne puteţi spune despre împrejurările în care aţi devenit actor? De unde aţi pornit, de la ce premise, cînd aţi stabilit să deveniţi artist?*

G.L.: Vedeţi, dumneavoastră aveţi termenul propriu virstei dumneavoastră şi epocii şi societăţii noastre: cînd am stabilit să fiu... Eu n-am avut avantajul dumneavoastră şi eu n-am putut stabili, cum stabiliţi dumneavoastră să deveniţi ingineri. E de-ajuns să munceşti în sensul acesta. E un termen propriu şi foarte bine ales, foarte exact în raport cu condiţiile pe care le aveţi dumneavoastră. În timpul meu nu se putea şti... şi timpul meu nu e aşa de depărtat, dar în tot cazul, cînd a trebuit eu să aleg, în '42, era şi război şi mizerie generală. Mi s-a întîmplat că am fost obligat să optez...

Rep.: *Obligat?*

G.L.: Obligat de condiţii, de împrejurări, fiindcă eu n-am vrut să mă fac actor. Mi-au plăcut matematicile (asta a fost pasiunea mea)... Ori ce să vă spun? Datorită unui

dau seama că deşi nu eram bolnav, eram un purtător de microbi. Şi sigur că conştiinţa profesională a doctorului l-a făcut să mă ducă de urechi la directorul orfelinatului. Acest lucru a echivalat cu scoaterea mea din orfelinat, lucru care m-a obligat să caut o şcoală care avea internat. Aceasta era vestita Şcoală Normală, „Vasile Lupu” din Iaşi, singura şcoală de acest fel din ţară. Sint mîndru că am absolvit-o dar, nu doream să mă fac învăţător. Nu zic, e o meserie frumoasă şi nobilă, dar eu nu m-am gîndit la asta, eram pasionat de matematici. Ajunsesem să prepar o serie de colegi şi din alte clase, ca să mă pot întreţine şi să pot câştiga un ban. Şi, tot preparînd la matematici am prins gust... Am obţinut şi succese în acest sens şi-mi făcusem acest gînd, pe care mi l-a răsturnat întîmplarea banală. Absolvenţii Şcolii Normale, dacă nu voiau să se facă învăţători, erau obligaţi să se ducă la Bele Arte sau la Academia de Muzică şi Arte dramatice. Alte facultăţi nu erau permise învăţătorilor. Şi-atunci această banală împrejurare a determinat ca să nu pot alege, nevoind să fiu învăţător, după ce am absolvit Şcoala Normală din Iaşi, decît ori Bele Arte sau Academia de Muzică şi Arte dramatice. Alte facultăţi nu erau permise învăţătorilor. Şi-atunci această banală împrejurare a determinat ca să nu pot alege, nevoind să fiu învăţător, după ce am absolvit Şcoala Normală din Iaşi, decît ori Bele Arte sau Academia de Muzică şi Arte dramatice.

Rep.: *Totuşii dumneavoastră aţi obţinut rezultate deosebite de frumoase şi de importante atît ca artist al teatrului, de competent animator al fenomenului teatral...*

G.L.: Nu mă plac pe mine, în profesia de actor. Îmi place teatrul înnebunitor dar, pe mine, în profesia de actor nu mă plac... Cînd eram la Şcoala Normală, nu ştiam că voi fi actor. Veneam de la 6 km de Iaşi şi vizionam toate spectacolele la galerie. Azi pentru unii din dumneavoastră eu e o onoare nici să stai în primul rînd la teatru. Studenţii şi elevii determinau în mare măsură succesul sau insuccesul unei piese. Făceam vite 12 kilometri pentru un spectacol, ne întorceam la 11 noaptea şi la 6 dimineaţa eram trezii. Şcoala Normală avea 100 ha care trebuiau lucrate tot de elevi.

Rep.: *Ce ne puteţi spune despre munca actoricească?*

G.L.: Cunoşc actori cărora le muriseră părinţii, soţile şi trebuiau să joace în seara aceea. E la noi un fel de ciudată şi tragică tradiţie că, indiferent ce se întîmplă cu tine, trebuie să fii pe altar pe scenă... Şi mie mi-a fost dat să-mi moară o bunică, cea mai apropiată rudă a mea. Eu jucam atunci „Slugă la doi stăpîni”, cînd am primit ştirea: chiar cu o oră înainte de spectacol.

Rep.: *Cum vedeţi dumneavoastră montarea piesei „Regele moare” a lui Eugen Ionescu?*

G.L.: Eu nu ştiu cum voi juca diseară „Regele moare”. Ştiu cadrul general, ştiu cuvintele, ştiu mişcarea dar cum vor arăta culorile modestei mele palete, voi afla numai deseară sau, eventual, va afla numai spectatorul. Nu ştiu ce fel de spectatori vor fi cum vor accepta sau vor respinge

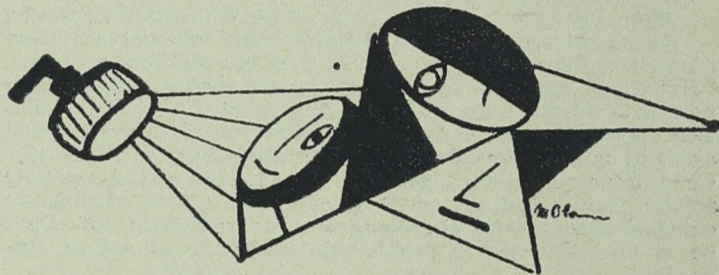
ceea ce voi juca...

Rep.: *Cum apreciaţi muca regizorului?*

G.L.: Regizorul e un personaj care, în teatrul modern, are un rol extraordinar, care frînează foarte mult din arta actorului. Actorii sînt prea

toate felurile de structuri artistice. Noi nu împărţim lucrările atît de categoric, cum o faceţi dumneavoastră. Noi credem într-o artă care să ajute omului, deci o artă umanistă.

În Directivele Congresului

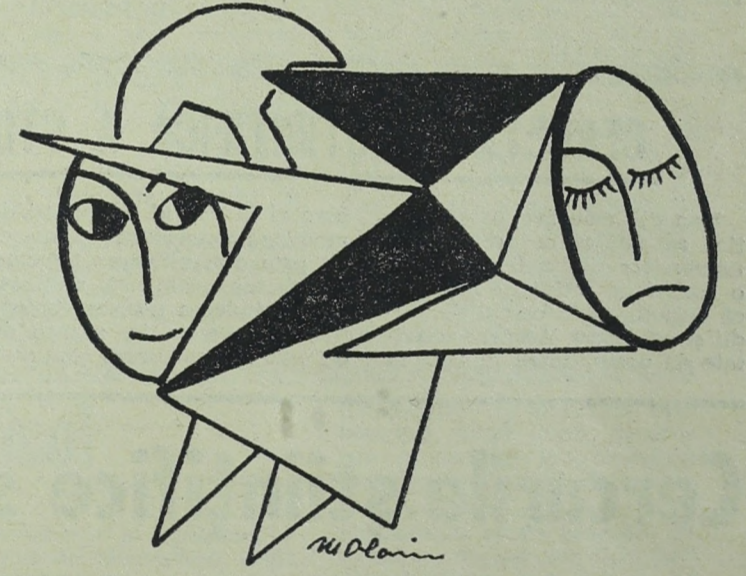

struniţi, prea depind de factorii agresivi şi regizorul e un factor foarte agresiv. Regizorul e un Dumnezeu al spectacolului modern, face din tine ce vrea el şi tu trebuie să te supui. Să te supui aşa-zisei concepţii regizorale...

Rep.: *Fenomenul teatral a pierdut din caracterul său de animaţie? A suferit o anumită degradare, o neînţelegere din partea spectatorului? Sau poate depinde concepţia spectatorului şi, într-o anumită măsură, de reclamă?*

G.L.: Oamenii noştri au mai multe posibilităţi de alegere: timpul fiind foarte mult adecvat specializării. Bombardamentul informaţional e foarte vast. Revoluţia asta în tehnică face ca fiecare specialist abia să facă faţă specializării sale. E puţin timp şi acest timp trebuie să-l drămălmăscă foarte atent, fiindcă el este solicitat de foarte multe forme de artă. El are la televizor un

al X-lea al partidului nostru, prin discursul secretarului general al partidului se arată că nimeni nu este împotriva încercărilor artistice, cît mai variate, a modalităţilor artistice cît mai diverse. În privinţa conţinutului, însă, arta teatrală trebuie să fie cît mai folositoare societăţii. Formele pot fi variate, infinite. Şi noi încercăm tot felul de modalităţi; aţi văzut cu „Anotimpurile”, „Aceşti îngeri trişti”. O să vedeţi „Misterul Buf” al lui Maiakovski pe care-l pune Manea. Am notat „Căsătoria prin concurs” o piesă clasică a lui Goldoni, jucată într-o manieră nouă, cu aluzii chiar foarte moderne. Dar toate spectacolele noastre nu pot fi moderne, nu pot fi decît contemporane, deoarece noi ne adresăm publicului contemporan cu actori contemporani. Cred că întotdeauna teatrul a fost contemporan; e singura artă care nu poate

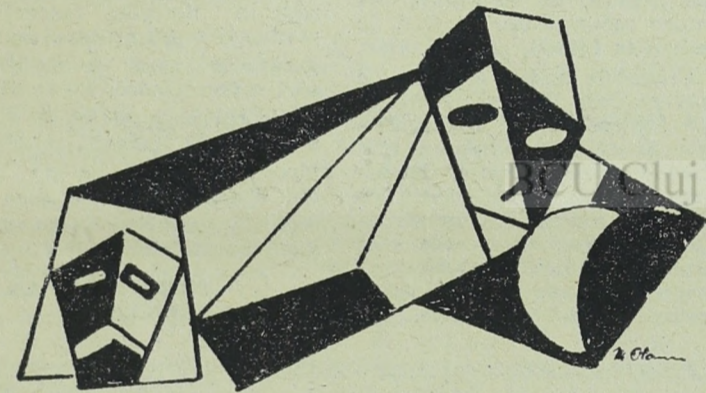
spectacol mult mai comod, are trăi decît prin comunicare directă verificată.

spectacol mult mai comod, are trăi decît prin comunicare directă verificată. Teatrul nostru nu se vrea nici modernist, nici tradiţionalist, se vrea un teatru bun, eu largi porţi deschise către tot ceea ce este interesant, către toate formele noi în care conţinuturi interesante, pline de idei. Toate aceste piese, toate aceste modalităţi, toţi artiştii valoroşi au loc în teatrul nostru, pentru că dorim să fim variaţi, să corespundem unei varietăţi de gusturi. Noi nu înţelegem şi nu trebuie să înţelegem publicul ca o masă amorfă. Un teatru e contemporan prin structură şi a fi contemporan înseamnă a avea un limbaj care să fie înţeles, acceptat şi urmat de masa mare de spectatori.

Rep.: *Dumneavoastră optaţi pentru o manieră tradiţionalistă de montare a pieselor, sau pentru formele noi, specifice curentelor de avangardă cum este teatrul absurd.*

G.L.: La noi sînt şi Manea şi Toia ca regizori; au fost şi Nasta şi Maroşin şi Sadova;

SOLA OCTAVIAN
CARANCSI GHE.

o parte această expresie de teatru de Stat într-o ţară socialistă, care n-are teatre particulare, este improprie. Pe de altă parte să se numească „Teatrul de Stat Român din Timişoara” ni se părea de-a dreptul nepotrivit, deoarece era necesar să ne deosebim, atunci cînd era cazul, de Teatrul German de Stat, Teatrul Maghiar de Stat din Timişoara. Acestea sînt cauzele care duceau la obligaţia sa găsim şi noi un nume. Am tot umblat la numele oamenilor de artă: Alecsandri era ocupat la Iaşi, la Teatrul Naţional de acolo, I.L. Caragiale era ocupat la Bucureşti, V.I. Popa era la Birlad, Davila la Piteşti, Creangă la Bucureşti... Şi tot aşa reducînd, reducînd, căutînd, ne-am gîndit la Matei Millo.

Datorită condiţiei social-politice, cunoscute de dumneavoastră şi de toţi, n-am putut găsi un înaintaş original de pe aceste meleaguri, care să fie cunoscut în toată ţara. A fost aici un mare animator de teatru amator (pentru că atunci nu se putea altfel), reşiţean de origine, a trăit la Lugoj şi a animat şi teatrul. E vorba de Petculescu şi n-ar fi fost de loc neindicat din punct de vedere al entuziasmului, al valorii acestui om şi a meritelor lui... Din păcate nu este prea cunoscut în ţară şi, poate e vina noastră, a acestor oameni de aici, care, poate ar trebui să facem cunoscută personalitatea

oreion, am devenit actor.

... eram la un orfelinat al C.F.R. fiindcă părinţii mei fusese amîndoi ceferişti şi muriseră cînd eu aveam 2 ani. Atunci am fost în orfelinatul de C.F.R. pînă într-a IV-a de liceu, cînd s-a întîmplat să se îmbolnăvească ciţiva în orfelinatul nostru de oreion. Şi atunci ne-au izolat pe toţi... aveam un examen greu, la latină... dacă nu-l dădeam ne punea note proaste. Eu ţineam să iau note bune, ca orfan, să mă pot menţine la acest orfelinat (era o condiţie să fi păstrat acolo). Atunci elevii de la liceele mai „voioase” cum le numeam noi, au făcut o frînghie de cearceafuri pe care le-au legat şi m-au coborît în partea cealaltă a intrării în orfelinat care dădea în curtea unui medic. Mi-amintesc şi-acum: era la Iaşi, pe Păcurari. Orfelinatul era pe Petre Carp şi în partea cealaltă dădădea în curtea familiei doctor Diaca. Țin minte acest nume pentru că era ora 3, ei mincau şi deodată văd o paraşută, jos, făcută din cearceafuri, şi o mogildeaţă (vă închipuiţi, dumneavoastră, acum nu sînt prea înalt, ce eram atunci, în clasa a IV-a de liceu) şi-am coborît la masa lor, ca un fel de desert, de care ei n-aveau nevoie, bineînţeles, întrebîndu-mă de ce-am făcut-o, eu le-am spus: „Uitaţi-vă: eu nu sînt bolnav şi m-au tinut aici”. N-aveam cunoştinţele medicale să-mi

Pseudopoveste cu un epilog și un P.S.

Fugă, agitație, instrucțiuni. Urmează apoi anunțurile fie în scris fie verbale: în ziua de... ora... vor avea loc în cadrul Ateneului studentesc următoarele...

Cei vizați (studentii) citesc, ascultă și totul dă impresia că treaba merge. De fapt e și normal, avem colegi care știu ce au de făcut, nu zadarnic spune studentul din anul întâi: „unul și unul”. În adunările A.S. plini de combativitate ridică probleme, se critică și autocritică. Pe coridoare sînt întotdeauna grăbiți, gata să ia cu asalt, atunci cînd trebuie, toate piedicile. În sfîrșit se apropie ora anunțată în toate modurile posibile. Coridoarele încep să se anime mai mult sau mai puțin. Întotdeauna o temă interesantă a demonstrat că Ateneul studentesc și-a găsit ecoul în rîndurile studentilor. Ei vii atrași în măsura în care problemele ridicate în cadrul Ateneului răspund cerințelor lor. Problemele mai puțin interesante, întîlnesc în majoritatea cazurilor pereții proaspeți vopsiți ai amfiteatrului unde urma să aibă loc întîlnirea. Apoi în zadar se caută explicații.

Și totuși.

Totuși se întîmplă să fie chiar multe întîlniri interesante. Studentii ocupă locurile și se foiesc în cele cîteva minute pînă la începerea întîlnirii. Se petrece însă ceva ciudat. Privirea lor zadarnic caută să întîlnescă alte priviri. Se ciocnesc însă mirate între ele și din nou caută. E foarte întrebătoare această căutare. Ar fi ca un semn de întrebare aruncat asemeni unui lassou asupra întregului amfiteatru: Dar ei? Ce ușor ar spune acele priviri: ei și? dorind să-și vadă de treabă. Există însă un „dar” la care nu-i găsesc răspunsul: chiar ei absentează? și își amintesc de adunările A.S. Oare pe ei nu-i interesează problemele dezbătute în cadrul ateneului?

Totuși privirile întrebătoare, în căutarea lor întîlnesc pe cîteva dintre ei; „De ce așa de puțin?” ar spune nu fără un oarecare adevăr. Atribuțiile lor în cadrul Ateneului studentesc să se rezume numai în a face agitație și anunțuri?

Problemele abordate au trezit interesul studenților și discuții interminabile încep pe stradă.

Pseudo-povestea ar trebui să se încheie aici.

Se simte însă lipsa unui epilog în care una din acele priviri întrebătoare întîlnește ceea ce căutase:

— Știi colega am fost la film, acum mă grăbesc, trebuie să întocmesc un material pentru ședința A.S. de mîine și să vii și tu nu? Altfel... știi tu...

Da, într-adevăr știe că ar fi trebuit să-i spună ceva. Se lasă însă pugăbaș: să-i spună alții.

Reacție normală ar spune unii.

Nu-i zice el nimic prietenului care a lipsit. Se gîndește că a doua zi la ședința A.S. îl va vedea ridicîndu-se plin de combativitate folosind critica „și autocritică” și vorbind cu încredere despre opinia colectivă și importanța ei.

Să zicem că au trecut zile, săptămîni și din nou: fugă, agitație, anunțuri. Studentii știu: va fi poate din nou o problemă interesantă în cadrul Ateneului. Oare privirile lor îi vor întîlni de această dată pe cei căutați?

Trebuie să lăsați toate problemele spre rezolvare timpului?

Lungind pseudo-povestea ar mai trebui un P.S. spre clarificarea oricărui aluzii și bineînțeles

Optez deocamdată pentru Pseudo-povestea cu un epilog și un P.S.

Orice asemănare este întîmplătoare fiindcă așa ne cere pseudo-povestea cu un epilog și un P.S.

REPORTER

Călătorul care astăzi toamnă trecea prin complex privește uimit cum fata veche s-a șters și încet, încet, o nouă lumină se revărsa peste tot. Nu poți rămîne indiferent, cînd vezi tineri în grupuri cu hîrlețe, sape și greble lucrînd veseli. Te oprești, îi privești și-i admiri.

Acei tineri studioși care dimineața au sub braț caiete mari sau cărți și trec grăbiți spre laboratoare sau săli de curs, acum participă cu elan la înfrumusețarea „micului lor orașel”.

Printre cei mulți se disting totuși cei care string cozile hîrlețelor mai tare, care privesc mai melancolici pămîntul aburînd. Îi trădează colțurile ochilor uneori umede de bucuria muncii. Sînt generația ce-și pregătește marea luptă cu viața, generația celor ce cu dragoste și pasiune au îmbrățișat descifrarea suvițelor naturii, cei care vor face acest pămînt mai roditor, iar grădinile și florile le va purta amintirea pretutindeni. Viitorii ing. agronomi, medici veterinari și zootehniști nu-și desmint numele. Cot la cot, fete și băieți, muncesc cu dragoste și pasiune pentru înflorirea încă a unui parc în orașul parcurilor. Cele peste 1125 de ore de muncă patriotică stau mărturie dorinței lor sincere.

Dăruire

Acolo unde pînă mai ieri erau maidane, acum sînt parcuri. Acolo unde băteau apele mlaștinii, sînt grădini și peste tot se simte pulsul generației tinere.

În pas cu cei peste 10.000 de studenți din Timișoara studenții noștri și-au dovedit cu prisosință priceperea și dragostea pentru înfrumusețarea orașului studentesc.

Cele 2.000 ore efectuate s-au concretizat în noua înfățișare a complexului, care atrage privirile celor ce trec prin apropiere. Ne mîndrim cu aceste realizări și avem de ce. În fiecare zonă verde este o mică pîrtică din munca noastră.

CONSILIUL U.A.S.

Scrisoare mamei mele

Palma ta blindă în care se amestecau de-a valma și fioroși balauri și bravi feți frumoși, o cuprindeam pe atunci, simțindu-i tăria de a prinde stelele și-a mi le da să-mi împletesc coronița sfîntă din strămoși.

Nebuloasele visuri mi le ai cules în mîticul dans al menirii tale, însă de pe vremea cînd lumea era pentru mine un semn de întrebare. Iar eu, mlădița zorilor, tulburat de freamătul necunoscutului, te cuprindeam. Și astfel, noi, învăluți în dantela forței ce unește trecutul, prezentul și viitorul, alcătuiam inmul pentru înalta culme pe care noi înșine o înălțam.

Încet, dar sigur, am început pe urmă să observ cum palma ta blindă, care demult îi străpinea pe fioroșii balauri și bravi feți frumoși, acum îi îngroapă în bezna pustului. Cît de mult doream, cînd talazurile înspumate se răzvrăteau, să pot să fug, iar mîna ta să mă învăluie în visurile acelea de demult. Tu mă prindeai la fel de blind ca-n todeauna, în mîngîierea ta de mamă și îmi spuneai să nu mai fug cînd talazurile înspumate mă amenință și vor să mă răstoare. Ai vrea să fii asemeni ție. Puterea stelelor culese atunci, demnul, de tine, am înțeles că nu e totul.

Încet, cu mîna tremurîndă, am început să te continui și bolta aceea imensă știu că era făcută peneru mine. Citesc pe chipul tău tristețea despărțirii din ultimul dans al menirii și totodată bucuria de a mă vedea stăpîn peste acele talazuri, de care temător veneam la tine să m-ascund.

Acum, cînd ceea ce era ciudat demult, mi se spune, mă întorc recunoscător la tine, la palma ta blindă, să-ți-o sîrut.

Ciudatele umbre adînci, pe care nu le-ai lăsat niciodată să mă copleșească, le văd reflectate în oglinda obrazului tău. Toate tainele ce nu le înțelegeam atunci, acum sînt încă sacre pentru mine. Știu că valurile înspumate veșnic s-au aruncat asupra ta, lăsînd în urma lor semne adînci. Știu că trebuie să mă alătur ție, ca

împreună să demolim aspra atingere a lor.

Aș vrea să știi că totuși citeodată mă cuprinde un dor nespus de clipele cînd palma ta magică plămăia bravi feți frumoși, iar tu-mi spuneai că, asemeni lor, va trebui să-nfrîng întodeuna fioroșii balauri. Nu e slăbiciune și nici teamă, sînt clipe sacre ce ne-au unit. Sînt clipele pe care le iubim în tăcere, nemărturisit. Sub mîngîierea ta făcută pe furiș, cînd somnul plumburiu mă-nvăluia, știu că ochii îți lucesc în lacrimi și te-ai rușina de m-aș

trezi; dar stau liniștit și joc-îl nostru aș vrea să se continue la infinit.

Cînd vin biruitor să-ți mărturisesc bucuria de a trăi, pe chipul tău copleșit de urmele adînci ale valurilor, citesc acel freamăt de mulțumire, că totuși coronița culeasă de tine, atunci, de demult, m-a înconjurat în tăria ei, iar eu vin mereu să-ți mărturisesc bucuria de a trăi.

Mamă, chipul tău săpat adînc în sufletul meu îl încălzesc în duiosia respectului pentru tine. Să nu crezi în singurătatea care te-nconjoară căci e înșelătoare. Eu te învăluu în speranța zilelor de mîine și niciodată imensul pustiu al tăcerii goale nu va sta 'ntre noi. Uniți în mîticul dans al menirii, vom face din viața visul împlinirilor.

PARAIPAN PANAIT
LAURENȚIU

CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ A STUDENȚILOR RIDICATĂ LA RANGUL DE ÎNALTĂ TRADIȚIE

Una din cele mai caracteristice activități ale tineretului universitar din patria noastră o constituie activitatea științifică organizată în cercul de studii și cercetare. Această activitate dă posibilitatea punerii în

cercuri în cadrul Facultății de medicină veterinară Timișoara, prin diversificarea temelor, activitatea științifică realizează cuprinderea tuturor studenților interesați în munca de cercetare și asigurare continu-

meniu în care pînă în prezent sînt mai puține investigații, iar prin cunoașterea aparatului de reproducere la găini, prin selecție se poate ajunge la păsări bune ouătoare cu o bună activizare vasculară a ovarului.

animalelor reprezentînd un factor important de pierdere economică. Lăudabil este faptul că în aprecierile sale autorul nu s-a rezumat numai la stabilirea pierderilor economice, ci și la scăderea productivității animalului în timpul vieții sale. Autorul își propune ca într-o viitoare lucrare să prezinte și metode de combatere a acestei parazitose, ea fiind una dintre cele mai răspîndite zoonoze parazitare, de mare importanță socială.

Referitor la lucrarea „Dinamica carotenului și a vitaminei A în iaurtul de toamnă și iarnă, fabricat la I.C.I.L. Timișoara prezentată de studentul Bîas Gheorghe anul V, amintesc că autorul cercetează evoluția factorilor vitaminizanți A în produsele lactate fabricate la I.C.I.L. Timișoara comparativ cu conținutul laptelui proaspăt de colectură de la acea fabrică. Din analizele făcute s-a constatat că atât în lapte, cît și în iaurt, cantitățile de caroten scad începînd din luna septembrie, iar în general iaurtul atît în perioada de toamnă cît și de iarnă conține mai puțin caroten și mai puțină vitamina A, decît laptele integral pasteurizat din care se prepară, cantitatea lor scăzînd pe măsură ce iaurtul se acidifică în timpul expunerii la temperatura mediului ambiant.

Bîas Gheorghe la fel are meritul de a face investigații asupra vitaminei A din lapte care este un aliment universal folosit în hrana copiilor și în acest domeniu pînă în prezent după cum afirmă autorul în lucrare „Cît privește factorii vitaminizanți A, carotenul și vitamina A, în literatură sînt mai puține date informative asupra modificărilor cantitative și a proporției lor.”

O prezentare interesantă de probleme a realizat și studentul Trandafir Ioan, în referatul „Importanța cercetării științifice a studenților.”

Comunicările științifice de care pe scurt m-am referit au suscitât atenția și interesul unui mare număr de studenți prezenți și a cadrelor didactice care ne-au onorat atît cu prezența cît și cu observațiile lor, discuțiile purtate și completările aduse. Atît studenții cît și cadrele didactice care au luat cuvîntul și au pus întrebări au apreciat drept foarte utile problemele dezbătute. Urmează ca aceste lucrări să fie publicate în caietele selective de medicină veterinară pentru a lua contact un număr cît mai mare de studenți cu pulsul cercetării științifice studențești din facultatea noastră.

Student SCOBERCEA ILIE
Vicepreședinte al Consiliului
U.A.S. din I.A.T.

Cercurile științifice studențești

valoare a potențialului creator al tineretului încă din anii de studii. Deprinderile ce se însușesc, odată cu ansamblul activităților în cadrul cercurilor științifice, vizează în primul rînd obișnuirea studenților cu consultarea și folosirea bibliografiei de specialitate pe plan național și mondial, însușirea metodelor moderne de cercetare, întreprinderea justă a lucrărilor în vederea susținerii lor în cercuri. Munca dezvoltă spiritul de observație științifică și pasiunea pentru investigație experimentală, care va fi de un real folos viitorului specialist, care trebuie să meargă mîna în mîna cu progresul științific.

Urmînd îndrumările date de către cadrele noastre didactice, îndrumătoare ale acestor

tății acestei activități pe parcursul anilor de studiu. La facultatea noastră rezultatele obținute în cercetare sînt concretizate în comunicări științifice care se fac în ședințe periodice, lunare sau trimestriale. Pînă în prezent în cursul anului 1970 au avut loc 2 ședințe de comunicări științifice ale studenților, ultima ședință a cuprins un număr de 3 comunicări științifice și un referat.

În cele ce urmează doresc să arăt în cîteva cuvinte semnificația practică pe care o au aceste ultime comunicări științifice.

Studentul Herbei Victor a prezentat o comunicare științifică importantă, „Vascularizația organelor genitale la găină”, do-

În lucrarea studentului Hîrleța Ion s-au prezentat observații asupra pierderilor economice, ca urmare a confiscărilor masive de organe de la animale sacrificate la un abator din Banat, pe o perioadă de 4 ani, la bovine, ovine și suine. S-a apreciat valoric pierderile din aceste confiscate. Astfel de la cele 4.936 bovine sacrificate în 1966 s-au confiscat 83.000 kg. ficat, care înseamnă o pierdere totală de 592.483 de lei. Tot în acest sens sînt calculate pierderile și la celelalte specii sacrificate pe anii respectivi, și din analiza datelor prezentate se arată că unitățile zootehnice sînt intens contaminate cu echinococoză, malarie cu o evoluție cronică dar cu mortalitate redusă; totuși are o mare influență negativă asupra rentabilității creșterii

DE LA O GENERAȚIE LA ALTA

Tov. profesor Dv. sînteți șeful unei catedre ce stă la baza pregătirii unui viitor medic veterinar, aveți mulți ani de practică, atît efectivă în munca de teren, cît și în domeniul pedagogic, așa că putem apela la dv., rugîndu-vă în numele revistei „Agraria” să ne răspundeți la cîteva întrebări.

— Reporter: V-am ruga să ne arătați pe scurt cum contribuie disciplina de farmacologie la formarea unui viitor medic veterinar.

— Profesor: Farmacologia e disciplina de bază pentru pregătirea tuturor medicilor umani și veterinarilor. Prin ramurile sale, farmacodinamia și farmacoterapia face legătura între disciplinele preclinice și clinice. Studiul medicamentului în mod sistematic și din toate punctele de vedere, formează linia de orientare a studentului în noianul arsenalului medicamentos existent și indicat de tera-

biective despre problematica și preocupările generației sale.

Este adăvărat că unei bune părți a generației actuale de studenți i se poate imputa o mai slabă preocupare și mai puțin interes pentru pregătirea profesională, ceea ce se oglindește în proporția apre-

cumentar, un corp didactic cu o înaltă calificare, este normal ca periodic să se facă bilanțul rezultatelor obținute. Tot atît de normal mi se pare imputarea care se face celor ce nu-și respecta angajamentul luat o dată cu pășirea în facultate.

care au salvat omenirea și animalele de numeroase epidemii și epizotii. Descoperirea sulfamidei și a antibioticelor au deschis la fel o eră nouă în terapia antiinfecțioasă, salvînd milioane de vieți omenști.

Asităm în prezent la cele

satisfacem nevoile în proteină de origine animală a omenirii?

— Profesor: Starea de subnutriție proteică sau foamea de proteine cum o numesc nutriționiștii, resimțită de două treimi din populația globului (1,5 miliarde din cele 3,2 miliarde de oameni existenți) în prezent, nu este satisfăcătoare cu toate că în lume există multe țări cu un bogat excedent de proteine animale. Ritmul susținut al înmulțirii omenirii pe glob a creat îngrijorarea unor oameni de știință, parte mai pesimiști și o deplină încredere optimiștilor. Credem că foamea de proteine ar putea fi înlăturată dacă mai ales în țările slab dezvoltate, adică tocmai acolo unde există o mare explozie demografică, creșterea animalelor s-ar dezvolta nu numai ca număr, ci mai ales ca productivitate. Resursele de proteine ar putea fi astfel înzecite și puse la dispoziția populației.

Există încă mari posibilități nevalorificate în direcția obținerii de furaje și multe rezerve de ameliorare a productivității animaliere, pentru ca în prezent și în viitor foamea de proteină să dispară.

Perspectivile de a depăși procentul minim de 50% de folosire al proteinei peștilor din mări și oceane asigură și mai mult atît prezentul cît și viitorul de posibilitatea îndestulării foamei de proteine. Dacă la acesta se mai adaugă și succesele noi obținute de chimiști de a scînda proteina vegetală în acizi aminati, capabili de a reconstrui proteina animală, precum și posibilitatea de sinteză a proteinelor pe care le oferă diferitele culturi de bacterii și levuri, pe cele mai puțin costisitoare medii de cultură, perspectiva îndestulării omenirii cu proteine, chiar dacă ritmul de înmulțire va continua, va fi întrutotul favorabilă.

— Reporter: Ca o personalitate cu o cultură medicală vastă, vă rugăm să ne împărtășiți și nouă cîteva din ordonațiile ce stau la baza formării unui viitor intelectual și specialist.

— Profesor: Foarte pe scurt, orice specialist cu pregătire superioară trebuie să aibe la baza pregătirii sale cunoștințe minime din toate domeniile activității umane: altfel devine cel mult un meșteșugar stilat.

Realizat de Frecot Iosif.

Interviu cu prof. Dr. AUREL VINȚAN șeful catedrei de farmacologie

ciabilă de rezultate slabe obținute la examene.

Încercînd să fac o comparație obiectivă, ca unul care ani în șir am trăit înaintînd în vîrstă în mijlocul frează-tului mereu întinerit a generațiilor de studenți, trebuie să recunosc că deosebiri de fond între generații nu există. Tineretul a aspirat întotdeauna spre progres deși condițiile sociale au diferit.

Pentru a răspunde mai direct la întrebarea pusă asupra spiritului profesional al studenților din generația din care au făcut parte, sint obligat să recunosc totuși că spiritul profesional era mai viu, mai pregnant manifestat prin dorința de a-și însuși cît mai mult și cît mai bine. Aceasta pentru considerentul că absolenții școlilor medii erau mai temeinic pregătiți, iar cei ce răzbeteau pînă la facultate, mai ales proveniți din țărînia săracă înțelegeau că trebuie să lupte pentru a deveni un bun profesionist, că trebuie să răsplătească prin muncă susținută sacrificiile familiei, de care depindeau material.

Se pare că printre studenții generațiilor prezente mai sint încă destule cazuri care nesocotesc eforturile întregii națiuni de a le pregăti cele mai bune condițiuni de instruire, ideale din toate punctele de vedere.

— Reporter: În ultimele 2 decenii în toate domeniile științifice s-au obținut rezultate foarte frumoase. În unele domenii ca cibernetica, chimia, electronica, fizica, biologia moleculară s-au realizat salturi uriașe. Ce progrese s-au realizat în domeniul medicinei în general și a medicinei veterinare în special?

— Profesor: Într-adevăr, în ultimile 2 decenii în domeniul fizicii, chimiei sau făcut salturi spectaculoase, ceea ce a dus la o îmbogățire și perfecționare rapidă a tehnicii. În domeniul medicinei s-au realizat de asemenea progrese considerabile. Trebuie arătat însă că cele mai multe s-au realizat treptat, într-un rîstimp mult mai îndelungat, astfel că omul a avut timp să le cunoască, să le aprecieze, să beneficieze, de ele, treptat. Nu trebuie să scăpăm din vedere că și lucrările din domeniul medicinei au cunoscut perioade „de aur”. O cotitură fantastică au marcat la timpul lor descoperirile lui Pasteur,

mai îndrăznețe intervenții chirurgicale.

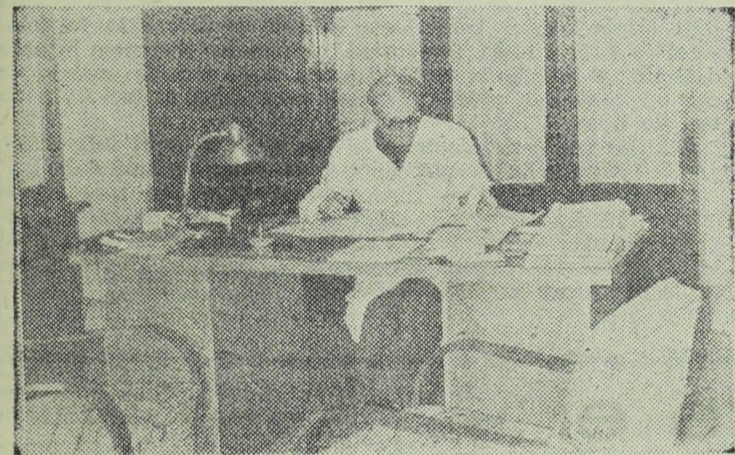
Însă mînd progresele medicinei constatăm pe de o parte că atît morbiditatea cît și mortalitatea pe glob sint mult reduse față de numai un secol în urmă, iar longevitatea în țările evolute crește an de an.

Pără îndoială că progresul tehnic este unul dintre pivotii progresului în medicină; datorită aparatului perfecționat, a tehnicilor noi de investigații în biologie, sint posibile cercetări aprofundate cu caracter aplicativ sau fundamental, care duc nemijlocit la un simțitor progres în domeniul medicinei.

Cît privește progresul în domeniul medicinei veterinare consider că nu sint mai prejos celor din medicină umană. Trebuie menționat progresele în zootehnie, cum sint însămînțările artificiale, selecția animalelor, orientate pe noile descoperiri ale geneticii moleculare, creșterea și alimentarea animalelor în mari combinate și unități industriale cu rețete furajere de mare valoare biogenă elaborate pe baza celor mai noi descoperiri de biochimie, biofizică, fiziologie etc.

Mai doresc să adaug ceva de ordin pur subiectiv. Consider că în problemele de cercetare și în rezultatele acestora există o mare deosebire atunci cînd e vorba de biologie și de restul materiei. Cercetarea în biologie și obținerea de rezultate spectaculoase este mult înreunată de multitudinea factorilor ce se intercondiționează spre a reda mișcarea biologică, mereu alta, mereu în progres; pe cînd în restul materiei se pare că intercondiționarea nu e chiar atît de plurifactorială, de aceea cercetările se soldează mai frecvent cu rezultate rapide și spectaculoase.

— Reporter: Considerînd mărirea populației globului în un ritm atît de rapid, vom reuși peste un timp mai apropiat sau mai îndepărtat să

peutica specifică fiecărei discipline clinice. În mod treptat îl conduce astfel la acumularea cunoștințelor necesare pentru aplicarea justă și eficientă a medicației la animalele bolnave. Totodată farmacologia, prin conținut, terminologie, arată că în fond există o singură medicină, cu aplicație diferențiată la om și la animal.

— Reporter: Se reproșează adeseori că o parte a studenților de azi nu se achită cu suficientă conștiinciozitate de sarcina de bază aceea de a se pregăti temeinic din punct de vedere profesional. V-am ruga să ne vorbiți de interesul acordat pregătirii profesionale de generația dumneavoastră.

— Profesor: Orice om dintr-o generație mai veche, pus în fața unei comparații cu generațiile mai noi, e predispus să facă aprecieri su-

În prezent, cînd totul e în prefacere, cînd lupta pentru nou și perseverența de a ajunge din urmă alte națiuni a devenit o dominantă majoră, e de la sine de înțeles că tineretului i se cere să înțeleagă imperativul vremii și se întinde mai mult. Altădată, cînd progresul social, cultural, tehnic și condițiile de existență materială erau lăsate să evolueze de la sine, nimeni nu se interesa cîtă dintre studenți își luau examenele, cu ce medie, cît sint bine pregătiți în final, ce posibilități de a învăța au avut, unde și cum sint cazati etc.

În prezent, cînd țara cere specialiști în toate domeniile, cînd pentru pregătirea profesională se pune la dispoziție tot confortul, un select material do-

Matematica în învățămîntul superior agricol

Învățămîntul nostru superior are sarcina de a crește un tineret nou, constructor al societății socialiste, dezvoltat multilateral, înarmat cu temeinice cunoștințe și cu deprinderea și priceperea de a le aplica în cele mai variate ramuri de activitate.

Locul matematicii în institutele agronomice trebuie privit în lumina sarcinilor ce aceste institute le au: formarea de ingineri cu o înaltă pregătire științifică, capabili să rezolve problemele actuale ale agriculturii noastre și să poată face față problemelor viitoare, încă necunoscute, dar care pot să apară într-o etapă ulterioară a dezvoltării agriculturii. Acest lucru implică: serioase cunoștințe matematice,

Matematica poate fi un auxiliar pretios în rezolvarea multor probleme ce stau în fața agriculturii din țara noastră: extinderea și diversificarea mecanizării lucrărilor agricole, folosirea eficientă a îngrășămintelor chimice, extinderea lucrărilor de irigații și hidroameliorații, planificarea și organizarea producției, optimizarea culturilor agricole, determinarea răției optime de furajare a animalelor, ajustarea și interpolarea seriilor dinamice în vederea stabilirii tendinței de lungă

cercetare, cultivarea spiritului de observație și inițiativă, a simțului critic și autocritic, a simțului de răspundere, mult elan creator și multă disciplină în muncă; direcții în care matematica are o deosebită contribuție.

Unul din exemplele cele mai concludente de transformare a științei într-o forță nemijlocită de producție ni-l oferă matematică. Dezvoltarea ei impresionantă din ultimii ani, însoțită și de perfecționarea mijloacelor tehnice de calcul, a lărgit în proporții uriașe cîmpul ei de aplicare în aproape toate științele și în diferite ramuri de activitate productivă, pentru asigurarea eficienței lor economice.

grupe de mai sus. Există și metode matematice mai moderne, care de asemenea se încadrează în complexul metodelor matematice cum ar fi: teoria jocurilor matematice, teoria servirii în masă, teoria firelor de așteptare etc. care-și croiesc drum spre aplicabilitatea lor în practică. Dar drumul către metodele matematice moderne trebuie să treacă prin metodele matematice obișnuite, prin metodele elaborate de teoria cro-

— Conf. univ. VICTOR TURCU —

durată a producției medii la hectar, extinderea mijloacelor energetice în agricultură, metoda corelației și a cercetărilor selective, automatizarea și alte-

Teoria și practica aplicării matematicii în agricultură au conturat, în linii generale, următoarele grupe mari de metode: metoda balanțelor legă-

turilor dintre ramuri, metoda de modelare a proceselor economice și metoda de programare matematică. Unele metode putîndu-se aplica la nivelul agriculturii naționale iar altele la nivelul diferitelor unități agricole.

Metodele matematice chiar dacă sint mai variate, ele pot fi încadrate în una din cele 3

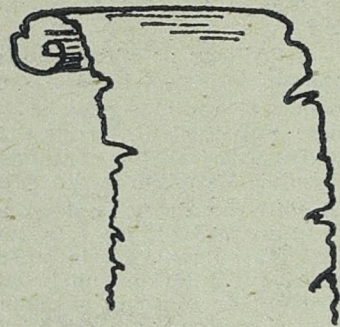
babilităților și statistica matematică, după cum, drumul spre cibernetică, spre folosirea complexă a sistemelor electronice de transmisie și calcul, trebuie să fie precedat de folosirea mijloacelor „clasice” de mecanizare a calculului și de folosirea diferitelor mașini analitice și de altă natură.

Să nu uităm că folosind aparatul matematic în cercetare, în prelucrarea datelor experimentale, crește rigurozitatea științifică a concluziilor.

În general, matematicile aplicate în agricultură, cer cîteva și variate cunoștințe de matematică teoretică.

Cuprînsul de matematică superioare (azi programat numai cu 2 ore săptămînal), are totuși rolul să selecteze esențialul din varietatea și diversitatea cunoștințelor matematice teoretice și să asigure studenților, o cultură științifică superioară necesară studiului temeinic al disciplinelor de strictă specialitate și absolut necesară în viitorul lor muncă productivă prin înțelegerea bazelor producției moderne.

vor vra, căci n-au vrut în nici un chip să facă casă bună cu învățămintele celor vrednici. Și în zadar au fost jurinți, căinți și s-au scurs lacrimi. Și în zadar au fost cerut dumnealor să li se dea 50 de nuiete la dos, căci nu s-au îndurat. Și bine au făcut.

Iară jupinii mai măricei Dietrich Iosif, Hodoșan Silviu și Jurescu Ilie văzând că nu-i de șagă, s-au pocăit și s-au cumințit ca mieii cei de lapte.

Curînt de ocară s-au spus și asupra dumnealor jupinii și jupinițele Mureșan Vasile, Rașu Petru, Sziladi Gh., Munteanu Maria și Leș Lucreția, învățăcei ajunși cu învățătura la genunchiul broaștei, care au plecat din cetate în neștiire și au lipsit fără învoiala dreaptă și zăpis carele certificat de boală se cheamă pre limbă nouă românească.

Au fost petrecut în turnul upinițelor vorbe la poartă, cum că unele s-au cam codit a inta în cetate pînă la cîntatul cocoșului dinspre ziuă. Dară slujitorul porții bună-tate de lucru va face rădăcînd poarta turnului și ferecînd-o cu lacăte și lanțuri grele înainte de miezul nopții, lăsînd frumusață de domnițe și jupinițe să petreacă noaptea primbîndu-se în sus

și în glos în tovărășia prietelicilor și a știmei Begheului...

Au mai glăsuț la adunătură mare, cum că jupinii și jupinițele or face pe dracu în patru să bage în cap toată învățătura căpătată. Dară, numai vorbe au fost căci, cu fapta nu s-au învrednicit fiștecare, precum se poate vedea din lucrările de control ale dumnealor Vișa Cartezius, Miron Silvia, Imbrescu Gh., Bănuț Minodora și mai cîți alții...

Iarăși au fost sfoară mare la poarta cetății, care sală de sport se cheamă, căci jupinii Ardeleanu Jianu Constantin, Filimon N. și alții, au fost stat cu de-a sila și nu au slobozit pre nime, nici înlăuntru nici afară. Și au venit paznicii și logofeții, au pus mina pe ei, i-au zăpisit cu amendă, bine le-au făcut dumnealor după o așa nemaivăzută ispravă.

Si au venit vremea cînd învățăceii cei din leatul cinci au avut trebuință să facă cale lungă pînă la cetate pentru experiențele de diplomă. Dară nu toți s-au obosit pentru atîta lucru. Drept carele, dascălii au fost îmblat cu prăjina și lanțul preste haturi, ca pe vremea lui Papură Vodă.

S-au petrecut acestea și s-au înscris în această pisanie hronic-rească, întru pomenire și spre îndreptare.

Pentru comformitate!

Asist. univ. MIRCEA GOIAN

Cu bastonul prin vechea TIMIȘOARA

(Mini - ghid turistic)

Biblioteca municipiului — A fost înființată în anul 1904 cu un fond modest de 27.000 de volume. Astăzi numărul cărților de care dispune este impresionant. Printre cărțile rare amintim: Istoria pentru începuturile Românilor în Dachia a lui Petru Maior, tipărită la Buda în anul 1812, Istoria Românilor din Dachia superioară de A. Papiu Ilarian, Fabulele și Lexiconul românesc, unguresc și nemțesc de Dimitrie Tichindeal, Compendiul de gramatica limbii române a lui Timotei Cipariu ș.a.

Statuia Maria — La intersecția străzii Doja cu bul. Tineretii, pe locul unde a fost executat în anul 1514 Gh. Doja, se află o mică capelă în stil roman, susținută de șase stlpi de granit belgian, care adăpostește o madonă cu copil, operă gîngasă lucrată în marmură de Carara.

Timișoara, sediu al unei facultăți de filozofie și drept. — În anul 1845 se înființează la Timișoara facultatea de Filozofie și drept, baza învățămîntului formînd-o filozofia (după principiile lui Aristotel) și logica. Numărul studenților în primul an era de... 27

Bustul lui Sailer — Se găsește în fața Spitalului de copii (bulev. Republicii). Sailer a fost un cetățean al orașului Timișoara care și-a folosit averea în scopuri de caritate. A fost declarat în anul 1902 cetățean de onoare al orașului.

Illuminatul public — Timișoara este primul oraș de pe continent care introduce în anul 1.884 iluminatul public electric în locul celui cu gaz. Înaintea Parisului și a Vienei imperiale.

Tramvaiele — În anul 1869 a început construirea primei linii ferate pentru tramvaiele cu cai, (a fost dată în folosință la 8 iulie 1869). Societatea tramvaielor dispunea la acea dată de: 6 km. linie, cinci vagoane, o duzină de perechi de cai, un controlor, șase încasatori, șase vizitii și trei... păzitori de linie.

Primele tramvaie electrice își fac apariția la 27 iulie 1.899, pe linii simple la început, apoi după 1.901 pe linii duble.

Canalizarea Begăi — Începe după alungarea turcilor, în anul 1.732. Lucrările sînt amplificate în 1.739 de către inginerul olandez Fremaut care construiește barajele de la Costei și Topolovăț pentru regularizarea cursului Begăi. Mlaștinile din jurul orașului se retrag.

M.G.

Mondialii vorbesc despre ei

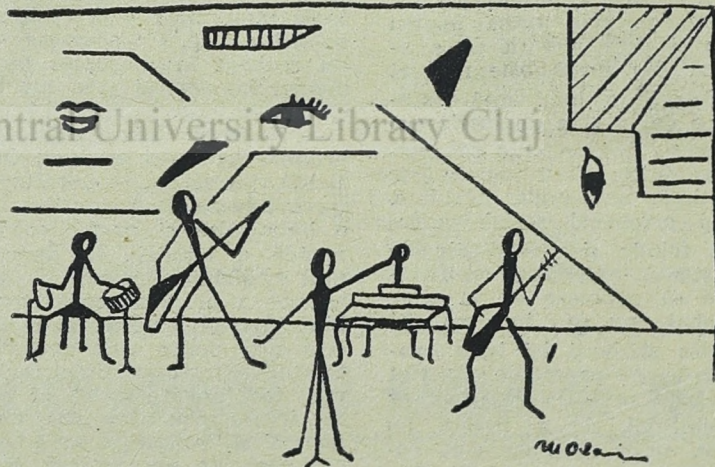
În exclusivitate pentru revista „Agraria”

(Urmare din pag. a 8)

Unul din motivele care este compoziția prietenului și compozitorului nostru cel mai îndrăgît Romeo Vanica. Așa că el e cel mai în măsură să răspundă la această întrebare.

— În membrii formației „Mondial” există cîteva coincidențe de nume?

D.V. — Da într-adevăr, probabil că vă referiți la coincidența de nume dintre șeful formației, organistul Mircea Drăgan și solistul vocal, inginerul Gabi Drăgan, apoi la mine și la Vasiliu Eugen

ce ne asigură sonoritate. Într-adevăr e numai o coincidență de nume; coincidență fericită pentru noi.

— Cînd considerați că ați avut cele mai mari emoții?

D.V. — Eu cred că atunci cînd ne-am făcut debutul la televiziune, în 2 martie anul trecut. Am avut mari emoții deși nu cîntam pe viu, într-o sală de spectacol; deoarece acest debut însemna pentru noi fie o consacrare, fie un eșec. Dar a fost un succes încununat cu consacrarea noastră pe planul muzicii ușoare.

— V-aș ruga să ne povestiți o întâmplare plăcută.

D.V. — În vară am făcut un turneu la Satu Mare unde am cîntat la Teatrul de Nord din localitate. Trebuie să precizez că am înlocuit o piesă de teatru pe care studenții nu au putut să o susțină într-o micro-stagiune. Am cîntat într-un spectacol intitulat „Iubire bibelou de porțelan”. În decursul celor 12 zile am dat 14 spectacole. Au fost o serie de spectatori care au venit de cîte 6 ori în decursul reprezentațiilor. Satisfacția noastră cea mai mare a fost atunci cînd „Romanța fără ecou” și „Atît de fragedă” au fost cîntate de toată sala în cor încă de la primele acorduri. Era o atmosferă caracteristică sălilor unde ar cînta Adamo. Consider că a fost încununarea activității intense pe care am depus-o pentru a da o muzică de calitate.

— La spectacolul pe care îl dați la noi, în Timișoara veți interpreta vreo compoziție nouă?

D.V. — Da. În afară de ceea ce s-a auzit la radio sau este imprimat pe disc vom cînta printre altele „Pe harta Europei” și „Romanța inimii” pe versuri de poetul Minulescu.

Mulțumind inginerului Dragoș Vasiliu, dialogul se încheie aici, din cauza timpului limitat de care am dispus.

Încheiem cu speranța că puținul care a fost scris va trezi interesul cititorilor „AGRARIEI”.

De vorbă cu maestrul George Grigoriu

(Urmare din pag. a 8-a)

Muzicală adresată studențimii, scrisă de compozitori profesioniști. Noi nu am reușit să facem un cîntec studentesc care să placă.

Atingînd problema muzicii ușoare studentești, discuțiile s-au oprit în mod special asupra tematicii abordate în textul melodiilor create de studenții compozitori.

„Optimismul a fost întodeauna la baza inspirațiilor compozitorilor” — spunea maestrul Grigoriu. Apoi, în continuare, aduce o critică aspră la modul cum înțeleg compozitorii studenți să-și aleagă tematica textelor pentru melodii.

„Urmăresc de mult muzica ușoară studentească și sînt surprins că ea vehiculează în mod unilateral, fiind îndreptată spre un lirism impropriu modului de a trăi a studenților, tendințe care se explică și prin faptul că aproape 100% cîntecelor studenților sînt lente. Dacă ar fi existat într-o anumită proporție și cîntece vesele poate că nu ar fi lăsat impresia unui lirism pe care eu personal, cînd e vorba de studenți, nu-l accept.

Studenții iubesc, este adevărat, dar asta nu înseamnă că încercarea unui compozitor student de a face un cîntec pentru studenți, trebuie să aibă la bază doar dragostea între el și ea.

Majoritatea cîntecelor vehiculează idei de dragoste neîmplinite, de tendința de a se simți fiecare singur în suferința lui. Sore exemplu mi-a plăcut foarte mult titlul promițător al cîntecului „Spre cer”.

Nu am înțeles textul din cauza sonorității, vocea solistului era acoperită de orchestră, fiindcă așa cerea genul — stilul Beat. Am cerut textul și am fost total dezamăgit, deoarece m-am așteptat la un „Spre cer” optimist aceea tendință solară tendința de abordarea cosmosului.

Participanții la întrunire au făcut completări interesante la cele spuse de maestrul George Grigoriu, opiniile ajungînd la un moment dat la un punct comun. Direcția discuțiilor s-a îndreptat apoi spre ceea ce se înțelege prin muzica „pop”.

S-a arătat că în cadrul muzicii „pop” intră o serie de stiluri distincte, termenul derivînd de la cuvîntul popular.

În continuare participanții la discuție au arătat că cel mai iubit stil al muzicii „pop” este stilul Beat, folosit aproape de toate formațiile de muzică ușoară participante la acest festival. S-a mai arătat că în cadrul acestui stil se pune mare bază pe folosirea instrumentației, în special al chitarelor electrice și a tehnicii amplificării. Datorită acestor fapte stilul a revoluționat muzica ușoară.

Dar o adevărată muzică Beat este aceea care nu exagerează în sonorități. Vorbîndu-se despre formația „Cromatic Grup IV” s-a spus că la un moment dat, intensitatea sonoră a scăzut valoarea interpretării.

În încheiere maestrul George Grigoriu a făcut cîteva precizări cu privire la stilul Beat: „Ceea mai perfectă sonoritate este cea a unei limbi care se vorbește prin sincopă”. Apoi referindu-se la limba engleză a continuat: „Sunetele scoase de limba engleză sînt cîntări, așa cum limba franceză cîntă prin intonații, prin inflexiuni, ascendență-descendență.

Limba engleză trăiește printr-o sonoritate cu totul scurtă, silabică, și deci intră în caracterul de muzică ritmică. Din cauza aceasta, jazzul este bun cînd se cîntă în limba engleză. Aceasta fiind singura în stare să redea jazelui calitatea și valoarea adevărată. Nu sînt de acord cu modalitatea de a cînta Beat-ul cu text românesc, așa cum s-a cîntat la festival”.

Pătrunzînd în analiza critică a muzicii ușoare și în special a celei studentești, s-au tras o serie de concluzii care vor putea duce la clarificarea noțiunii de muzică ușoară și ce reprezintă ea.